

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study)

เรื่อง การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามวิสัยทัศน์ 2035 ของประเทศไทย : การวิเคราะห์
ปัจจัยการดำเนินการและบทบาทที่น่าจะเป็นของประเทศไทย

จัดทำโดย นายชวัช สุมิตรเหมวงศ์
รหัส 4031

หลักสูตรนักบริหารการทูต รุ่นที่ 4 ปี 2555
สถาบันการต่างประเทศเทเววังค์วโรปการ กระทรวงการต่างประเทศ
รายงานนี้เป็นความคิดเห็นเฉพาะบุคคลของผู้ศึกษา

เอกสารรายงานการศึกษาส่วนบุคคลนี้ อนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหลักสูตร
นักบริหารการทุต ของกระทรวงการต่างประเทศ

ลงชื่อ.....

ธีระ พันธ์วงศ์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ขจิต จิตเศวต)
อาจารย์ที่ปรึกษา

ลงชื่อ.....

เจกัชราชาทุตเที่ยวกัตี ชาลารักษ์
(เอกอัครราชทูตเที่ยวกัตี ชาลารักษ์)
อาจารย์ที่ปรึกษา

ลงชื่อ.....

อนุวัฒน์ ธรรมรงค์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณัย กึกผล)
อาจารย์ที่ปรึกษา

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ภาษาได้บินทางการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกภัยตันที่ปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วและสับซับซ้อนมากกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต มีความจำเป็นที่รัฐจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศอย่างเหมาะสม โดยจะต้องพิจารณาจุดอ่อนจุดแข็งของประเทศไทยในด้านต่างๆ ให้เห็นอย่างชัดเจน ส่วนที่เป็นจุดอ่อนจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข ส่วนที่เป็นจุดแข็งก็ขอได้เรียบก็จะต้องนำมาเป็นพื้นฐานขึ้นมา เพื่อช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของระบบดังๆ ภาษาในประเทศไทย ให้มีศักยภาพ สามารถแข่งขันได้ และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง ได้ควบคู่กับการกระจายการพัฒนาไปอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยเน้นความเท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคม พร้อมกับการรักษาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการบริหารประเทศโดยหลักธรรมาภิบาล

รัฐบาลของบูรุญค่ารุสชาลาม ได้กำหนดแผนวิสัยทัศน์ (Wawasan) 2035 เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 โดยตั้งเป้าหมายจะดำเนินการให้แล้วเสร็จในปี พ.ศ.2035 โดยระบุหัวข้อว่า ทรัพยากรธรรมชาติหลักของประเทศไทย ได้แก่น้ำมัน และแก๊สธรรมชาติอีกไม่นานจะหมดไป โดยจะเริ่มการพัฒนาประเทศอย่างขึ้นโดยให้ความสำคัญด้านทรัพยากรมนุษย์ ความมั่นคงทางสังคม ชุมชนและธุรกิจท่องเที่ยวขึ้น เช่น โครงสร้างเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง ภาษาไทยได้หลักธรรมาภิบาลโดยการนำของสมเด็จพระราชาธิบดี และหลักคำสอนอันเครื่องครดของศาสนาอิสลาม นิกายสุฟี

ภาษาหลังจากรัฐบาลบูรุญค่ารุสชาลาม ได้ดำเนินการตามแผนดังกล่าวมาเป็นเวลาประมาณ 4 ปี ผู้จัดทำรายงานพอสรุปได้ว่า ขึ้นมาซึ่งมีจักษุก็คือบูรุญค่ารุสชาลาม ได้ดำเนินการในการบรรลุผลสำเร็จที่ดี ไว้อาจ ไร้กีดกัน ด้วยความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจที่อิงกับความอุดมสมบูรณ์ของน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ และความมั่นคงของระบบอุตสาหกรรมเชิงเทคโนโลยี โดยสมเด็จพระราชาธิบดีของบูรุญค่ารุสชาลาม ได้ให้ความสำคัญกับภาษาไทยเป็นอย่างมาก ไม่ใช่แค่การใช้ภาษาไทยในความสื่อสาร แต่เป็นความเข้มข้นในมาตรการหรือแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่มีโอกาสที่รัฐบาลบูรุญค่ารุสชาลาม ได้ประสบผลสำเร็จตามแผนที่ได้กำหนดไว้

รัฐบาลไทยในฐานะมิตรประเทศศรีไกส์ชิด ทั้งในระดับทวิภาคีที่กระชับแน่นแฟ้นขึ้นจากการเยือนบูรุญค่ารุสชาลามครั้งแรกเมื่อปี 2554 และการเดินทางเยือนไทยเมื่อเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2555 ของสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบูรุญค่ารุสชาลาม ได้ให้ความสำคัญกับภาษาไทยที่เพิ่มมากขึ้นในการเข้าไปมีส่วนร่วมมืออาชีวะเหลือบูรุญค่ารุสชาลาม ตามแผนดังกล่าวในสาขาที่ไทยมีความ

ข้ามสูญ อาทิ ด้านแรงงาน โดยการหาอุ่นหางในการเพิ่มจำนวนแรงงานที่มีอยู่ในบรู๊ฟ ด้านการพัฒนา
วิสาหกิจขนาดกลางและย่อม ภาคบริการ

โดยการถ่ายทอดความรู้ความชำนาญการ ประสบการณ์ และองค์ความรู้ ด้านอุดสาหกรรมอาหาร โดยการใช้ตราสัญลักษณ์สินค้าขององค์กร ในโดยฝ่ายไทยสนับสนุนความรู้ด้าน Food Science และ Food Technology เป็นการร่วมมือกัน มิใช่การแข่งขันกันในการเป็นศูนย์กลางด้านอาหารสาคัญ การเมือง และเกษตรกรรม (การปลูกข้าว) โดยการให้ความรู้ด้านกระบวนการผลิต ปลูกข้าว สีข้าว และการจัดทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านเกษตรกรรม ซึ่งคาดว่าจะมีการลงนามได้ในปี 2555 นี้ ซึ่งจะช่วยพัฒนาปรับเปลี่ยนในสาขาที่ขึ้นต้องการการพัฒนาอย่างเร่งด่วน

การเข้าไปมีบทบาทดังกล่าวจะมีส่วนดีต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประเทศอาเซียนอิสลามอื่นๆ และยังสามารถขยายไปยังกลุ่มประเทศอิสลามอื่นๆ ในกรอบพหุภาคีต่างๆ อาทิ องค์การการประชุมอิสลาม (Organization of Islamic Conference – OIC) และ Asia – Middle East Dialogue (AMED) ได้ด้วย

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล เรื่อง “การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามวิสัยทัศน์ 2035 ของบูรี” ใน : การวิเคราะห์ปัจจัยในการดำเนินการ และบทบาทที่น่าจะเป็นของประเทศไทย” ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ การฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารการทูต รุ่นที่ 4 ปี 2555 ซึ่งสถาบันการค่างประเทศ泰 ระหว่างศึกษาฯ ประจำการ ระหว่างวันที่ 21 พฤษภาคม – 26 กรกฎาคม 2555

ผู้จัดทำรายงานหวังว่าผลการศึกษาและข้อเสนอแนะดังๆ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการค่างประเทศ รวมทั้งหน่วยงานด้านการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน ความสัมพันธ์ในภูมิภาค ภูมิภาคใน สำหรับประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการดำเนินงาน การด้านค่างประเทศ เพื่อให้ยุทธศาสตร์ด้านค่างประเทศของประเทศไทยในการพร้อมต่อรองรับใน ประสบความสำเร็จ และจะเป็นพื้นฐาน ที่สำคัญในการนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง ใกล้ชิดกับ ประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ รวมทั้งการสร้าง แนวร่วมพันธมิตรในภูมิภาคในภูมิภาคในภูมิภาคใน ภูมิภาคต่างๆ อาทิ องค์การการประชุมอิสลาม (Organization of the Islamic Conference – OIC), Asia – Middle East Dialogue (AMED) ต่อไป

ผู้จัดทำรายงานขอขอบพระคุณ เอกอัครราชทูตอิหร่าน สถานเอกอัครราชทูต ณ บันดาร์ เศรีเบกาวัน ในฐานะผู้บังคับบัญชาโดยตรงที่กรุณาอนุญาตให้เข้าร่วมการฝึกอบรม พร้อมกับ ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการจัดทำรายงานฉบับนี้ ขอขอบคุณสถาบันการ ค่างประเทศ泰 ระหว่างศึกษาฯ ที่ได้จัดหลักสูตรอันทรงคุณค่านี้มาโดยต่อเนื่อง และเข้าหน้าที่ทุก ท่านของสถาบันฯ ที่ได้ถือและอ่านวิทยาความรู้แก่ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมตลอดระยะเวลา ทั้งการ ฝึกอบรมที่กระทรวงการค่างประเทศ รวมถึงการศึกษาดูงานทั้งในประเทศไทยและค่างประเทศ ด้วย ความอดทนและเปี่ยมด้วยมุ่งมั่นตั้งใจ

ในการจัดทำรายงานฉบับนี้จึงได้เริ่มในระยะเวลาอันจำกัด ผู้จัดทำรายงานขอขอบพระคุณ ท่านคณาจารย์ ที่ปรึกษาได้แก่ รศ.ดร.ชิต จิตเตเสว ท่านเอกอัครราชทูตเพญศักดิ์ ชาลารักษ์ และ พศ. ดร.อรทัย กีกุด รวมถึง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของทั้งฝ่ายบูรี และฝ่ายไทย และนักธุรกิจ นักวิชาการที่เกี่ยวข้องที่มิอาจเอ่ยนาม ได้ทั้งหมด ที่มีส่วนสนับสนุนข้อมูล และข้อคิดเห็นที่เป็น ประโยชน์อย่างมาก

หาก有任何งานฉบับนี้มีข้อบกพร่องผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำรายงานขออภัยรับทั้งหมด และขออภัยในความไม่ถูกต้องของข้อมูล ที่อาจจะได้มีโอกาสพบประเวณใน ประเด็นเกี่ยวกับบูรี และความสัมพันธ์ไทยกับบูรี ในต่อไป

สารบัญ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๔
กิตติกรรมประกาศ	๘
สารบัญ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
1.1 ความสำคัญของการเดินทางศึกษา ขอบเขตของการศึกษา	๑
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๒
1.3 ระเบียบวิธีการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	๒
1.4 แนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล	๓
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๓
บทที่ ๒ วรรณกรรม แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๔
2.1 ทฤษฎีภาวะทันสมัย	๕
2.2 ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน	๖
2.3 ทฤษฎีพัฒนาสังคมและกัณฑ์ระหว่างประเทศ	๗
2.4 ทฤษฎีนรภาการทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	๘
2.5 แนวคิดความร่วมมือของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)	๘
2.6 ปรากรปฏิวัติ “Arab Spring”	๑๐
บทที่ ๓ ผลการศึกษา : บทวิเคราะห์การดำเนินการตามวิสัยทัศน์ Wawasan ๒๐๓๕	๑๓
3.1 ข้อมูลพื้นฐานของบรรทุกในครุฑานาม	๑๔
3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับบรรทุก	๑๘
3.3 Millennium Development Goals (MDGs) ก.ศ.๒๐๑๐	๒๐
3.4 Wawasan ๒๐๓๕	๒๔
3.5 บทวิเคราะห์ผลการดำเนินการตามวิสัยทัศน์ ๒๐๓๕	๒๖
3.๖ ประเมินความร่วมมือที่ประเทศไทยสามารถเข้าไปมีบทบาทร่วมมือ และสนับสนุนบรรทุก	๒๗
บทที่ ๔ บทสรุปและข้อเสนอแนะ	๓๓
บรรณาธุรกรรม	๓๗
ภาคผนวก วิสัยทัศน์ Wawasan ๒๐๓๕	๓๙
ประวัติผู้เขียน	๔๒

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของประเด็นการศึกษา / ขอบเขตของการศึกษา

บруไนดารุสซาลามเป็นประเทศสมาชิกอาเซียนตั้งอยู่บนหมู่เกาะบอร์เนียว อุดมไปด้วยน้ำมันและกําชาธรรมชาติซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่นำรายได้มหาศาลมาสู่ประเทศและสร้างความมั่งคั่งแก่ประเทศมาเป็นระยะเวลานาน ประชาชนชาวบруไนมีความเป็นอยู่อ่องสุขสบายมาโดยตลอด เนื่องจากรัฐบาลจัดสรรสวัสดิการอย่างคุ้มค่าแก่ประชาชน อาทิ ไม่เก็บภาษีเงินได้ส่วนบุคคล ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา นอกจากรัฐชี้แจงให้รับค่าตอบแทนที่สูง และสวัสดิการต่างๆ ที่ดีมาก

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลบруไนโดยสมเด็จพระราชาธิบดีอัจฉริยะ สัชนาลา โภลเกียห์ มูอิดซัคคิน วัดเคดาลห์ทรงพระหนักดิ่ว ประเทศาดิจิพัฟพารายได้จากทรัพยากรธรรมชาติค้านพลังงาน เพียงอย่างเดียวไม่ได้ เพราะนับวันมีแต่จะหมดไป จึงควรให้ความสำคัญแก่ทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ที่ชั้นคงมีอย่างอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ แร่ธาตุ ตัวค่าน้ำ และพืชน้ำที่เหมาะสมแก่การทำเกษตรกรรม พัฒนาปรับเปลี่ยนทิศธิจิของประชาชนชาวบруไน และระบบเศรษฐกิจสังคมของบруไนโดยรวมไป ในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมอีกขั้น โดยเน้นรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น เมื่อต้นปี 2551 รัฐบาลบруไนจึงได้กำหนดนโยบาย “Wawasan Brunei 2035” หรือ วิสัยทัศน์ 2035 ของบруไนขึ้น โดยกำหนดว่าในปี ก.ศ.2035 บруไนจะได้รับการยอมรับไปทุกแห่งทุกแห่งในฐานะ

- 1) การบรรลุความสำเร็จในการสร้างประชาชนที่มีการศึกษาดีและมีทักษะสูง
- 2) คุณภาพชีวิตที่ได้มาตรฐาน และ
- 3) ระบบเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและมีพลวัต

การจะก้าวไปถึงจุดหมายปลายทางดังกล่าวได้ รัฐบาลบруไนจะต้องร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณจำนวนมหาศาล การระดมสมองจากทุกภาคส่วนเพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการที่ถูกต้องเหมาะสมในทุกด้านทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม รวมไปถึงการปรับตัวสอดคล้องของชาวบруไนให้ตระหนักรู้และยอมรับสภาพความเป็นจริงที่จะต้องเผชิญในอนาคต โดยเฉพาะรูปแบบชีวิตที่เปลี่ยนไป จะต้องลดความแตกต่างและทำงานหนักมากขึ้น

รายงานการศึกษาส่วนบุคคลฉบับนี้จึงจะมุ่งศึกษาวิเคราะห์วิสัยทัศน์ 2035 ของบูรุไน เพื่อจะทำความเข้าใจแนวโน้มทางด้านกล่าวโดยอุดมแก่ ว่ามีปัจจัยใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามแผน และมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จเพียงใด พร้อมกับจะมีส่วนช่วยซึ่งแนะนำทางในการวางแผน นโยบายด้านต่างๆ ของประเทศไทยต่อไปในทั้งนี้ มิใช่ในฐานะคู่แข่ง แต่ประเทศไทยจะใช้จุดแข็งของตนในด้านต่างๆ ที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลบูรุไนในฐานะมิตรประเทศที่จริงใจใกล้ชิด หรือหุ้นส่วนที่จะเดินหน้าไปในอนาคตพร้อมๆ กันให้บรรลุเป้าหมายตามแผนดังกล่าวของบูรุไน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในประชุม/แนวคิดของวิสัยทัศน์ 2035 ของบูรุไน และสามารถนำทุกเรื่องต่างๆ ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์

1.2.2 เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาแนวคิดและการกำหนดนโยบายของประเทศไทยสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการที่สำคัญที่สุด ที่จะช่วยเหลือและสนับสนุนประเทศไทยให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ที่สำคัญที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจ การเมือง การต่างประเทศ การศึกษา การวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

1.2.3 เพื่อประโยชน์ของประเทศไทยในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม ต่อไปใน 2035 และการวางแผนการพัฒนาประเทศ ที่จะช่วยให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ที่สำคัญที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจ การเมือง การต่างประเทศ การศึกษา การวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

1.2.4 เพื่อมีส่วนเสริมสำหรับผู้ที่สนใจศึกษาโครงสร้างทางการเมืองในระบบสมบูรณ์แบบ ที่มีอยู่ในบูรุไน ซึ่งขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ได้อย่างมั่นคง

1.3 ระเบียบวิธีการศึกษา ก่อนตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 ศึกษาจากแผนแม่บทของรัฐบาลบูรุไน และแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานต่างๆ ของบูรุไน

1.3.2 ศึกษาจากรายงาน/ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานอื่น และองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง อาทิ UNDP UNESCO เป็นต้น

1.3.3 การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการต่างๆ อาทิ เอกอัครราชทูตไทยประจำบูรุไน ข้าราชการที่เกี่ยวข้องทั้งของไทยและบูรุไน นักวิชาการไทย/บูรุไน นักศึกษาไทยในบูรุไน นักธุรกิจไทยในบูรุไน เป็นต้น

1.3.4 ศึกษาจากพระราชดำรัส (Titah) ของสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบูรุไนที่พระราชทานแก่ ชาวบูรุไนในโอกาสต่างๆ ซึ่งจะมีเนื้อหารอบคุยวิถีชีวิตในทุกมิติของชาวบูรุไน

และนักจะทรงชี้ให้เห็นถึงข้อเสนอร่วมทั้งปวงที่ดำเนินอยู่ในการปฏิบูรณ์งานของหน่วยราชการและภารกิจ ดำเนินชีวิตประจำวัน พร้อมกับจะทรงร่วงริดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนร่วงรีบแก้ไข ปัญหาโดยเร็ว

1.3.5 ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแนวโน้มฯต่างๆ ของประเทศไทย

1.4 แนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลตามที่ได้รับจากข้อ 3 นawi เคราะห์ร่วมกับหลักทฤษฎีและกรอบนโยบายอื่นๆ ได้แก่ ทฤษฎีด้านการพัฒนา ทฤษฎีด้านความร่วมมือในภูมิภาค นโยบายการเกี่ยวข้องอย่างสร้างสรรค์และเกื้อกูลกัน แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของไทย และแนวโน้มของรัฐบาลไทย โดยการหารือกับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อกำหนดแนวโน้มฯที่ประเทศไทยจะเข้าไปมีส่วนในการสนับสนุนการดำเนินการตามแผน และอาจมีส่วนเกื้อกูลให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ 2035 ในที่สุด

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจประเทศไทยในอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ทั้งในระดับรัฐบาล หน่วยราชการ ซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบายในการบริหารประเทศ และในระดับการติดต่อระหว่างประชาชนคุ้งกันเอง

1.5.2 ในระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยได้มีส่วนเกื้อกูลบูรณาภิการ ดำเนินการตามวิสัยทัศน์ 2035 จะมีความใกล้ชิดกับบูรณาภิการยิ่งขึ้น สร้างความรู้สึกที่ดี ตลอดจนมีความร่วมมือที่แน่นแฟ้นและขยายครอบคลุมในสาขาต่างๆ ระหว่างกันมากยิ่งขึ้น

1.5.3 เป็นการตรวจสอบความร่วมและพัฒนาศักยภาพประเทศ ทางประเทศไทยได้มีส่วนเกื้อกูลบูรณาภิการ ประชาราษฎร์ ทั้งในกรอบอาเซียน ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ใช้ภาษาลาซูในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน และในกรอบความร่วมมือของประเทศบูรณาภิการ อีก 10C เป็นด้าน

1.5.4 เพื่อเป็นการกระชับความสัมพันธ์ซึ่งจะช่วยเสริมการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ก.ศ.2015

บทที่ 2

วรรณกรรม แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

บруไน เป็นประเทศขนาดเล็ก มีประชากรประมาณ 400,000 คน จุดเด่นเปรียบอยู่ที่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติค้านน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ และอื่นๆ อีกมากmany อาทิ ป่าไม้ แร่ธาตุ เป็นต้น ด้วยเหตุดังกล่าว สมเด็จพระราชินีแห่งบруไนจึงทรงคำเนินพระราชทานให้ในด้านต่างๆ อย่างรัดกุม ทั้งนโยบายภายในประเทศด้านได้แก่ การพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนนโยบายด้านต่างประเทศ ที่บруไนฯ เน้นการร่วมมือกับประเทศต่างๆ อย่างใกล้ชิด เป็นมิตรกับทุกประเทศ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชนของพระองค์

รายงานการศึกษาในบทนี้จะได้กล่าวถึงวรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ซึ่งจะครอบคลุมแนวคิดด้านการพัฒนา แนวคิดด้านการพั่งพาอาชัย/ร่วมมือกันในระดับระหว่างประเทศ แนวคิดความร่วมมือในการอาเซียน และปฏิภูมิการณ์ด้าน Arab Spring ซึ่งประกอบข้ามกับแนวคิดทางศาสนาอิสลามสายกลางเป็นปรัชญา ซึ่งจะสามารถนำมาใช้อธิบายความเป็นมาของการกำหนดวิสัยทัศน์ 2035 ของบруไนฯ ได้อย่างมีความสัมพันธ์ กับที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น โดยอาจกล่าวได้ว่าวิสัยทัศน์ดังกล่าวดำเนินไปโดยมีพื้นฐานบนทฤษฎีการพัฒนาทฤษฎีความร่วมมือ/ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งครอบคลุมลึกลึกลงด้านการบูรณาการทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ได้อ่ย่างขั้นตอน แนวคิดความร่วมมือในการอาเซียนซึ่งประกอบด้วย เสาหลัก 3 ด้านคือ การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และปฏิภูมิการณ์ Arab Spring ซึ่งจะครอบคลุมถึงความเชื่อทางอิสลามประกอบกันด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ทฤษฎีด้านการพัฒนา

นับตั้งแต่สังคมโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา การกำหนดแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาได้รับอิทธิพลทางความคิดจากสำนักต่างๆ มากมาย จนทำให้ทฤษฎีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการอนและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาที่เกิดขึ้นต่อเนื่องมาจนถึงทศวรรษ 1980 จึงสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสังคมหรือประเทศใดๆ ให้บรรลุตามแผนและวัตถุประสงค์ที่ดังไว้

ในการพัฒนาประเทศใดประเทศหนึ่งนั้น มิใช่จะปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติหรือไร้ทิศทาง แต่จะต้องกระทำในลักษณะต่อเนื่อง (Development Process) และมีการอนแนวคิดทฤษฎีเป็นแนวทางในการพัฒนา สำหรับในส่วนของประเทศไทยนั้น มีทฤษฎีด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ทฤษฎีภาวะทันสมัย (Modernization Theory)

ทฤษฎีภาวะทันสมัย เป็นทฤษฎีการพัฒนาที่รุ่งโรจน์มาก และถูกนำไปประยุกต์ใช้ในประเทศศักดิ์อิทธิพลอย่างกว้างขวางในรากฐานที่ตั้งต้นที่ 1950 ต่อเนื่องถึง 1960 จุดกำเนิดของทฤษฎีนี้มาจากการพัฒนาของกลุ่มยุโรประดับวัฒนธรรมสังคมโลกครั้งที่สอง ซึ่งยึดแนวทางการพัฒนาแบบทุนนิยม (Capitalism) หรือเน้นการดำเนินการทางเศรษฐกิจแบบเสรี ซึ่งกลไกเป็นแนวความคิดระแสรหลักที่สำคัญมากในยุคหนึ่นนักทฤษฎีที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดแนวความคิดและทฤษฎีภาวะทันสมัยคือ W. Rostow ซึ่งได้เสนอแนวคิดในการสร้างความเจริญเติบโตตามลำดับขั้น (Stages of Growth) 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่หนึ่ง เป็นจุดเริ่มต้นจากสภาพสังคมแบบดั้งเดิม ขั้นที่สอง เป็นการเตรียมตัวเพื่อก้าวทะยานไปข้างหน้า ขั้นที่สาม เป็นการก้าวทะยานไปสู่การเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ ขั้นที่สี่ เป็นการบรรลุสู่ภาวะที่เจริญเติบโตอย่างเต็มที่ ขั้นที่ห้า เป็นการเจริญสูงสุดของสังคม

2.1.1 จุดมุ่งหมายของการพัฒนาตามแนวคิดของทฤษฎีภาวะทันสมัยคือ จุดมุ่งหมายหลัก คือ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุดมสมบูรณ์เป็นหลัก ซึ่งต้องอาศัยการพัฒนาชุมชนเมือง และการเสริมสร้างความก้าวหน้าของระบบคลาดมาสนับสนุน ซึ่งยุทธศาสตร์นี้ จะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP) เพิ่มขึ้นในอัตราที่แน่นอนและรวดเร็ว กว่าการเพิ่มของประชากร เป็นผลให้ระดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในแต่ละปีเพิ่มสูงตามไปด้วย และผลของ ความเจริญเติบโตจะถูกต่อยๆ แพร่กระจายจากภาคอุตสาหกรรมไปสู่ภาคการผลิตอื่นๆ และจากเมืองไปสู่ชั้นนาท ตามแนวคิดของ Adam Smith เกี่ยวกับทฤษฎีการแพร่กระจาย (Trickle Down) ทำให้เกิดความทันสมัยทางเศรษฐกิจและสังคมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและทั่วถึงกัน

2.1.2 กระบวนการพัฒนาตามแนวคิดของทฤษฎีภาวะทันสมัย ความสำเร็จของการพัฒนาตามทฤษฎีภาวะทันสมัยจะบรรลุความจุดมุ่งหมายข้างต้นได้ด้วยการที่ต้องอาศัยกระบวนการที่เกิดจากบทบาทของสถาบันทางการเมือง สถาบันทางการบริหาร และสถาบันอื่นๆ ดังต่อไปนี้

- 1) รัฐบาลและหน่วยงานของรัฐจะเข้ามามีบทบาทในการกำหนดแผนพัฒนา ซึ่งมีลักษณะเป็นการวางแผนจากส่วนกลาง (Top - Down Planning) เพื่อจัดทำโครงการพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน (Infra Structure) อันได้แก่ กรมน้ำ กรมถนน กรมพลังงาน กระทรวงประปา เป็นต้น

2) การจัดตั้งสถาบันต่าง ๆ ทั้งสถาบันทางด้านการเมือง สังคมและเศรษฐกิจ เพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนเรื่องรัฐการพัฒนา

3) การขยายตัวของเมืองและบริการสาธารณูปโภคในเขตชุมชนเมือง ทั้งเมืองหลวง และ เมืองหลัก

4) การให้บริการแก่สังคมชนบทในรูปด่างๆ เช่น การให้บริการทางด้านการศึกษาด้านสาธารณสุข ให้นำากชื่น

ประเทศไทยกำลังพัฒนาได้ดีนำแนวคิดทฤษฎีภาวะทันสมัยนี้ไปประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลาย โดยการวางแผนทางการพัฒนาประเทศที่คัดเลือกถึงกันดังนี้ คือ การเน้นการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยการเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP) การสร้างความเจริญเฉพาะในเขตเมืองและเมืองหลวง ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาตามทฤษฎีภาวะทันสมัย ซึ่งให้เห็นว่าพื้นฐานอุดมการณ์ของทฤษฎีนี้ดึงอุบัติหลักของการพัฒนาแบบทุนนิยม (Capitalist Development) และการสร้างระบบประياธิปไตยเป็นสำคัญ ผลที่ตามก็คือ ประเทศไทยต้องพัฒนาทั้งหลายได้เข้ามานิสั่นร่วมในเศรษฐกิจโลกและเข้ามานเป็นส่วนหนึ่งของระบบทุนนิยม โลกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2.2 ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน (Basic Needs Theory)

แนวความคิดของนักวิชาการกลุ่ม องค์กรกรรมกรระหว่างประเทศ (ILO = International Labour Organization) ได้เสนออุดมทุนในการพัฒนาใหม่ โดยคำนึงถึงความต้องการพื้นฐาน และความจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์ และการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการพัฒนา ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐานได้รับอิทธิพลจากนักเศรษฐศาสตร์หลายท่าน อาทิ Duley Seer, Paul Streeten, Gunnar Myrdal โดยได้พิจารณาเริ่มแนวความคิดของทฤษฎีภาวะทันสมัยหัวข้อการเรียกร้องให้มีการดำเนินการวิเคราะห์เพื่อกำหนดเงื่อนไขทางสังคมและการจัดเตรียมสถาบันต่างๆ ก่อนการพัฒนาสำหรับความต้องการความจำเป็นขั้นพื้นฐานของแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกัน ดังนั้น ประเทศไทยต่างๆ จึงควรกำหนดความจำเป็นขั้นพื้นฐานตามเกณฑ์และความเหมาะสมของประเทศตน

จุดเน้นที่สำคัญของทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน

2.2.1 เน้นการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการที่จำเป็นพื้นฐานของประชาชน

2.2.2 เน้นการกระจายอำนาจ และการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่ป้าหมายอย่างทั่วถึง

2.2.3 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรม และพื้นที่ชนบทมาก

2.2.4 สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

2.2.5 เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประเทศไทย โดยการพัฒนาทุกๆ ด้านไปพร้อมๆ กัน ในลักษณะบูรณาการ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6 สนับสนุนการใช้แรงงาน และทุนภาคในประเทศไทย

2.2.7 เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน

2.3 ทฤษฎีพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันระหว่างประเทศ

นักวิชาการที่สำคัญเด่นคือ Robert O. Keohane และ Joseph H. Nye ซึ่งเป็นนักคิดของทฤษฎีพึงพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยนักวิชาการทั้งสองท่าน มีแนวคิดว่า ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในปัจจุบันมีลักษณะการพึงพาอาศัยซึ่งกันและกัน เช่น การพึงพาสินค้า พึงพาการลงทุน พึงพาเทคโนโลยี พึงพาทรัพยากรด่างๆ และความสัมพันธ์ในแบบพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันจะทำให้เกิดเหตุการณ์ระหว่างประเทศขึ้น แม้ว่าการพึงพาอาจจะเป็นไปในลักษณะที่ไม่เท่าเทียมกัน แต่โดยทั่วไป ก็ต้องพึงพาอาศัยกัน ทฤษฎีนี้สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ ได้โดยแบ่งประเภทของการพึงพาอาศัยซึ่งกันและกัน ออกได้ดังนี้

2.3.1 การพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันแบบเท่าเทียมกัน (Symmetrical Interdependent) เช่น การพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันระหว่างสหรัฐอเมริกากับสหภาพยุโรป ที่ทั้ง 2 ฝ่าย มีอำนาจพอๆ กัน สามารถเจรจาต่อรองกันได้ เพราะทั้งสองฝ่ายต้องมีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ในด้านต่างๆ ระหว่างกัน เมื่อมีการใช้อำนาจจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่น อีกฝ่ายจะตอบโต้ เช่นในกรณีที่อุตสาหกรรมของประเทศใดประเทศหนึ่งบังคับให้ดำเนินการดังกล่าว จึงก็จะดำเนินการตอบโต้

2.3.2 การพึงพาอาศัยแบบไม่เท่าเทียมกัน (Asymmetry Interdependent) เช่น กรณีระหว่างประเทศไทยกำลังพัฒนากับประเทศไทยเดียว เป็นการพึงพาอาศัยแบบไม่เท่าเทียมกัน ก่อให้เกิดอำนาจที่แตกต่างกัน กล่าวคือประเทศไทยกำลังพัฒนาเป็นฝ่ายพึงพาประเทศไทยเดียว มากกว่า ดังนั้น หากประเทศไทยกำลังพัฒนาไม่ให้ความร่วมมือกับประเทศไทยเดียว ก็อาจจะได้รับผลกระทบในทางลบตามมาโดยมาก ทำให้ประเทศไทยเดียวมีอำนาจเหนือกว่า สามารถขึ้นนำหรือบังคับให้ดำเนินความต้องการได้

ทฤษฎีนี้นอกจากสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องแล้ว ยังสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยในข้อต่อไปได้

2.4 ทฤษฎีนูรณาการทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (International Integration Theory)

เป็นทฤษฎีที่สนับสนุนให้ประเทศต่างๆ มีการรวมกลุ่มกัน เพื่อสร้างความร่วมมือในการเศรษฐกิจ ปัจจุบันทฤษฎีนี้ได้รับการยอมรับมากขึ้น ดังจะพบว่า ได้มีการรวมกลุ่มในรูปแบบต่างๆ มากมายทั่วโลก

ทฤษฎีนูรณาการทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศนี้ มีนักวิชาการหลายท่านนำเสนอ แต่ที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง คือ ทฤษฎีนูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคของ Bela Balassa เนื่องจากเป็นทฤษฎีที่ใช้ในการอธิบายการบูรณาการของยุโรป ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในโลก Balassa เสนอว่า ขั้นตอนของการบูรณาการทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคมี 5 ขั้นตอน ได้แก่

- 2.4.1 ความร่วมมืออัจฉริยะ (Free Trade Area / Agreement: FTA)
- 2.4.2 สาธารณรัฐอาชีวะ (Custom Union)
- 2.4.3 ตลาดร่วม (Common Market)
- 2.4.4 สาธารณภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Union)
- 2.4.5 สาธารณภาพการเมือง (Political Union)

2.5. แนวคิดความร่วมมือของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

เป็นทฤษฎีที่ประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งรวมถึงประเทศไทย ในต้องให้ความสำคัญและเรียนรู้เพื่อที่จะก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ประชาคมอาเซียนประกอบด้วยความร่วมมือ 3 เสาหลัก คือ

2.5.1 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community – APSC)

มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างและ強化 ไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และสามารถแก้ไขปัญหาและความขัดแย้ง โดยต้นตอที่ อาเซียนจึงได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community Blueprint) โดยมีจุดเน้น 3 ประการ คือ

- 1) การมีกฎหมายที่และค่านิยมร่วมกัน ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะร่วมกันปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในระบบสังคมวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หลักการประชาธิปไตย การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การต่อต้านการทุจริต การส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมาภินิบาล เป็นต้น

2) ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมในทุกด้านครอบครุณความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในรูปแบบเดิม มาตรการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจและการระวังข้อพิพาท โดยสันติ เพื่อป้องกัน衝突และความไม่สงบ ประเทศสามารถใช้เวลาและทรัพยากรร่วมกันโดยสงบสุขและไม่มีความหวาดระแวง และขยายความร่วมมือ เพื่อต่อสืบกันอย่างต่อเนื่องใหม่ เช่น การต่อสืบการค่าหักภาษี อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ

3) การมีพัฒนาและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กระบวนการอาเซียน+3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี และการประชุมสุดยอดอาเซียน+วันออก ตลอดจนความตั้งใจที่เข้มแข็งกับมิติเศรษฐกิจและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สถาปัตยกรรมอาเซียน

2.5.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC)

มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกันและมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ

1) การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว (Single Market and Production Base) โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี รวมถึง การเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น

2) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การศุลกากรผู้นำโลก สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และการพลังงาน

3) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถในการค้าผ่านโครงสร้างต่าง ๆ

4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับเปลี่ยนนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาคเพื่อให้อาเซียนมีท่าที่ร่วมกันอย่างชัดเจน

2.5.3 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community – ASCC)

อาเซียนໄດ້ดັ່ງເປົ້າໝາຍທີ່ຈະເປັນປະຊາກມສັງຄົມແລະວັດທະນາອາເຊື່ອໃນປີ 2558 ໂດຍນຸ່ງໜັງເປັນປະຊາກມທີ່ມີປະຊາບເປັນສູນຍົກລາງ ມີສັງຄົມທີ່ເຂົ້າອາຫານແລະແປ່ງປັນ ປະຊາກ ອາເຊື່ອມີສັກພາກວານເປັນຍູ້ທີ່ແລະ ມີການພັດທະນາໃນທຸກດ້ານເພື່ອຍກະຕັບຄຸນກາພ້າວິຫຼວດຂອງປະຊາບ ສ່ວນເວັນກາໄຫ້ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮັມຈາດຕິຍ່າງຂຶ້ນ ຮວມທັງສ່ວນເວັນອັດລັກຍົດອາເຊື່ອ (ASEAN Identity) ເພື່ອຮອງຮັບການເປັນປະຊາກມສັງຄົມ ແລະວັດທະນາອາເຊື່ອ ໂດຍໄດ້ຈັດທຳແຜນງານການຈັດຕັ້ງ ປະຊາກມສັງຄົມແລະວັດທະນາອາເຊື່ອ (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ຊົ່ງ ປະກອບດ້າຍຄວາມຮ່ວມມືນີ້ໃນ 6 ດ້ານ ໄດ້ແກ່

- 1) ການພັດທະນາກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮັມນຸ່ມຍູ້
- 2) ການກຸ້ມຄະອນແລະສັວັດຕິການສັງຄົມ
- 3) ສິຖິທີແລະຄວາມບຸດືຮົມທາງສັງຄົມ
- 4) ຄວາມຂຶ້ນຂຶ້ນດ້ານສິ່ງເວັດລື້ອນ
- 5) ການຮ້າງອັດລັກຍົດອາເຊື່ອ
- 6) ກາຮລົດຂ່ອງວ່າງທາງການພັດທະນາ

ທັງນີ້ ໂດຍມີກຳໄກກາරດຳເນີນງານ ໄດ້ແກ່ ກາຣປະຊຸມຮາຍສາຂາຮະດັບເຈົ້ານໍາທີ່ ອາວຸໂສ/ຮະດັບຮູ້ມູນຕີ ແລະຄະນະນິຕີປະຊາກມສັງຄົມແລະວັດທະນາອາເຊື່ອ

2.6 ປ្រາກຸງກາຮົດ “Arab Spring”

ເປັນປ្រາກຸງກາຮົດຂອງກະຮະແສກາກລູກຂຶ້ອດອ່ອສູ້ເພື່ອການເປົ່າໝັ້ນແປ່ງທາງການເນື່ອງໃນໜູ່ປະເທດອາහັນ ໃນປີ 2554 ງຶ່ງແມ່ນຮັບຢາກາໃນຂ່າວງເຮົາ ຂອງຄວາມພົລິກັນໃຫຍ່ຫລວງການນີ້ຈະເປັນສຳໄປດ້າວ່າຄວາມປົດຍືນດີດ້ອກເປົ່າໝັ້ນແປ່ງນີ້ ແຕ່ໃນກາຍຫລັກລັນປຣກູ່ວ່າ ກະຮະແສກວານວິດີກ ແລະຄວາມກົງລວ່າຫວ່າງທີ່ກັບຄວາມໄວ້ເສດືອຍກາພາທາງການເນື່ອງ ແລະກາເພີ່ມອິທິພາບນົມຂອງພວກອີສລາມສົດທະວິມາກີບນີ້ເຮືອຍໆ ແຕ່ຍ່າງໄກ້ຕ່າມ ຄຸນໆຜູ້ສັງເກດກາຮົດທີ່ນີ້ອ່ານໂໂຄແຈ້ງຕົກຂັ້ງເຊື່ອວ່າ ກະບວນການນຸ່ງສູ່ຄວາມເປັນປະຊາບໄປຕຍ້າງຈະເດີນນໍາຕ່ອໄປອ່າງໃນໆຫຼຸດຂັ້ງ ອ່າງໄກ້ຕ່າມ ມີຜູ້ດັ່ງ ຄໍາດາມວ່າ ປ្រາກຸງກາຮົດດັ່ງກ່າວຈະແພ່ງກະຈາບໄປໃນປະເທດນຸ່ມສົມອົ່ນໆ ໃນໄລດັ່ງກ່າວຫຼືໄນ່

ຂ່າວງເວລາກ່າວ່າຫັ່ງນີ້ປີທີ່ຜ່ານມາ ໂດຍອາຫັນໄດ້ເກີດກາພົລິກັນນາກທີ່ສຸດໃນຮອບຫລາຍຕົບປີເຣີນັ້ນແຕ່ເດືອນມັງກອນ ປີ 2554 ກະຮະແສກາກລູກຂຶ້ອດຂອງປະຊາບຈຳນວນນາກໃນຄູນື໌ເຊີ້ມສາມາດໄດ້ນັ້ນ ຂັ້ນ ເອັນ ອາບີດີນ ເບນ ອາລີ ຜູ້ນໍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອຳນາຈນາຍຂ່າງຍາວນານ ກລາຍເປັນກາສ່າງກະຮະແສກລົ່ມແທ່ ຄວາມຕົ່ນຕະຫຼານກ ແຜ່ກະຈາຍອອກໄປທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພົມວິກາເນື້ອແລະຄະວັນອອກລາງ ແລະໃນອັກ 1 ເດືອນ

ฉัตมा ที่อธิปดี ประชาชนจำนวนมหาศาลาที่รวมตัวกันประท้วงก็สามารถขับไล่ประธานาธิบดีอ่อนนี มนูารัก ออกจากตำแหน่งที่ครอบครองมาบันทึควรรับ ขณะที่ชาวเลบีบูกุชั้นบ้าวุช และตัวบ ความช่วยเหลือของกองกำลังนาโต้ โดยเฉพาะฝรั่งเศส อังกฤษ และสหราชอาณาจักร สามารถล้มล้าง มนูอัม นาร์ กัดดาฟี และตัวคัดค้าฟีที่บูกุสังหารในที่สุดในเดือนตุลาคมปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ ที่เยเมน ภายหลังกิจกรรมของเลือดต่อเนื่องกันนานนับเดือน ชาวเยเมนก็ สามารถพลิกหน้าใหม่ของประวัติศาสตร์ จากการที่ผู้นำของเหตุการณ์ชั่วคราวเก้าอี้มา握อำนาจของ พากษา ได้ขึ้นของลงนามในข้อตกลงสละอำนาจภายในเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ส่วนเพื่อนบ้านอย่างประชาชนซีเรีย ก็อาจจะมองเห็นความหวังที่ปลายทางเนื่องจาก การที่ สันนิบาตอาหรับและประเทศระหว่างประเทศใช้ความพยายามเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ทางการซีเรียยุติ การปราบปรามอย่างของเลือด บุกรุกเข้าสู่ดินแดนเพื่อให้เห็นถึงภัยคุกคาม ซึ่งดำเนินมาเป็นเวลาหนึ่น นานแล้วซึ่งก็เป็นเรื่องนี้ มีการมองว่า กระแสสืออางเป็นการบุกเบิกปิดหน้าประวัติศาสตร์ ให้ม้า ภายหลังจากที่อาหรับตอกย้ำให้การปกครองแบบเผด็จการนั้นนาน และประสบภาวะจะก รั้นทางการเมืองและเศรษฐกิจนานาปีเดินที่ เริ่นเดียว กัน จึงอด มาเจด นักวิชาการค้านกิจการ ตะวันออกกลาง ณ มหาวิทยาลัยเมริคันแห่งปารีส ก็มองอนาคตของซีเรียว่า จะดำเนินรุคหาน้าไป ได้อย่างสดใส โดยได้กล่าวว่า “สันทนาคุ่มประชาธิปไตยมีแต่จะเคลื่อนไปข้างหน้ามากขึ้นเรื่อยๆ เป็นไปไม่ได้หักอก ท้อแท้ ไร้ทั้งหลายจะหวนกันไปสู่การรัฐประหารขัดขวางและเหตุการณ์ราชบ ยก หลังจากที่สิ่งต่างๆ ทั้งหมดเหล่านี้ได้เกิดขึ้นมาหมัดແล้า”

กู้คุณที่มีบทบาทอย่างมากต่อสู้เบื้องลึกในกระเสืออาหรับ สปริง คือคนหนุ่มสาวผู้มี ความคิดอิสรภาพ แพร่ร้อนๆ กับชัยชนะที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พวกอิสลามิสต์ (กลุ่มมุสลิมจารีดีที่เคร่งครัด) ก็เป็นกลุ่มที่สามารถเข้าเก็บกีบพลประโภชน์ได้อย่างรวดเร็วด้วยเช่นกัน และจากการที่พวกอิสลามิสต์ซึ่งเกยกุกกำจัดปราบปรามจากเหล่ายูทูฟจากการช้าช้าห่วงโซ่โดยตลอด กำลังมีทิหัวใจที่หัวใจที่ ขึ้นของอำนาจในหลาย ๆ ประเทศ ได้ทำให้กู้คุณเสรีนิยมจำนวนไม่น้อยแสดงความหวังกลับว่า ยุค สมัยแห่งความมีคุณในรูปแบบที่แตกต่างออกไปกำลังจะมาถึงแล้ว ทว่า มาเจด ไม่เห็นด้วยกัน แนวความคิดเช่นนี้ การที่บางคนแสดงความกังวลว่าการที่อิสลามิสต์หลาบฯ กลุ่มได้รับชัยชนะใน การเลือดด้วย เท่ากับว่าความหวังต่างๆ ของประชาธิปไตย ซึ่งที่ได้ร่วมกันก่อการมานั้น เป็นอันจบ สื้นกันได้แล้ว เขาไม่เห็นด้วยโดยสิ้นเชิง โดยเข้าว่า พวกอิสลามิสต์ที่ได้ชัยชนะอยู่ในเวลานี้มิได้เข้า ขึ้นอำนาจด้วยการใช้ความรุนแรงหรือสังหารคนอย่างดุดัน นอกจกนี้ พวกเขาก็ไม่ปฏิเสธการเลือดด้วย ไม่ปฏิเสธเรื่องการถ่ายโอนอำนาจให้แก่ผู้ชนะการเลือดด้วย ทางด้าน มอง ปีแอร์ พิลิอู นักวิชาการ ด้านรัฐศาสตร์ชาวฝรั่งเศสมองว่า การที่พวกอิสลามิสต์กำลังผดุงขึ้นสู่อำนาจ เป็นเพรษพากผู้ดึง การอาหรับที่เห็นห่างศาสนา ได้พากษามาด้วยการพูดเองว่าเป็น โล่ที่คอบป้องกันพวกอิสลามิสต์หัว

รุนแรง ทว่าวนักกลับทำให้ประชาชนรู้สึกขึ้นมาว่า พรรคการเมือง อิสลามิสต์ กลายเป็นทางเลือกอีกเพียงประการเดียว ด้านหากไม่ต้องการรัฐบาลเพื่อจัดการ ส่วนพิคิธ ชี้ว่าเขียนหนังสือเรื่อง “The Arab Revolution: Ten Lessons from the Democratic Uprising” (การปฏิวัติอาหรับ :10 บทเรียนจากการถูกหือเบนประชาธิปไตย กล่าวด้วยว่า พวකอิสลามิสต์ใช้เรื่องนี้มาเป็นข้อได้เปรียบของพวกราช ทว่า พวกราชก็มีจุดอ่อนในเรื่องภาวะทางสังคม เขายังเห็นว่า เรื่องนี้จะกลับเป็นความท้าทายใหญ่ประการหนึ่งสำหรับโลกอาหรับในช่วงเวลาสืบไปนั้นจากนี้ไป

ประเด็นสำหรับการศึกษานี้คือ จะมีโอกาสการแพร่กระจายกระแสเริบก็ร้องดังกล่าวไปในโลกนุสลิมอื่นๆ โดยเฉพาะประเทศไทยที่มีผู้นำแบบประเพณีที่ปกครองต่อเนื่องกันยาวนานหรือไม่? อ่างไร?

บทที่ 3

ผลการศึกษา : บทวิเคราะห์การดำเนินการตามวิสัยทัศน์ Wawasan 2035

การนำเสนอภาคฤดูภูมิในบทที่แล้ว เป็นการเสนอภาพกว้างๆ เพื่อให้เข้าใจถึง กรอบแนวความคิดที่สามารถนำมาใช้พิจารณาที่มาและพื้นฐานของการจัดทำวิสัยทัศน์ 2035 ของบูรุไน พร้อมกับ ได้ชี้พื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมที่จะเข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ในระดับโลกและอนุภูมิภาค รวมทั้งอิทธิพลทางความคิด ความเชื่อต่างๆ โดยเฉพาะแนวทางของศาสนาอิสลาม ที่จะมีผลในการซึ่งนำสู่ความสำเร็จหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตามแผนดังกล่าวได้

ในบทนี้ จะเป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ผลการศึกษาวิสัยทัศน์ 2035 ของบูรุไนฯ ในรายละเอียด พร้อมกับนำเสนอบทวิเคราะห์ของการดำเนินการตามแผนการดังกล่าวว่า ตลอดช่วงที่ผ่านมา รัฐบาลบูรุไนสามารถดำเนินการให้เกิดผลคืนหน้า ได้มากน้อยเพียงใด และมีโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ โดยในช่วงท้ายของบทนี้จะ ได้เสนอแนะโอกาสและบทบาทที่ประเทศไทย จะเข้ามามีส่วนในการดำเนินการตามแผนการดังกล่าวของบูรุไนในฐานะมิตรประเทศและหุ้นส่วนที่สำคัญด้วย

ซึ่งในที่นี้ ขอเน้นย้ำว่า การจัดทำแผนดังกล่าววนอกจากจะมีพื้นฐานมาจากความสำเร็จของประเทศไทยในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพความจำเป็นพื้นฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติด้านน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ รวมถึงการปรับทักษณ์คิดของคนบูรุไนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง (ด้องขอมรับว่าสภาพความสะท้อนสากลที่เคยได้รับมาโดยตลอดหลายสิบปีต้องมีการเปลี่ยนแปลง) แล้ว การประชุมสุดยอด Millennium Summit ที่นครนิวยอร์กเมื่อปี ค.ศ.2000 ก็ถือเป็นแนวโน้มที่สำคัญที่สุดในการวางแผนการด้านเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญที่สุดในโลก ได้สร้างความตื่นตัวให้รัฐบาลบูรุไนฯ ได้มีการวางแผน Millenium Development Goals (MDGs) ค.ศ.2010 ของรัฐบาลบูรุไนฯ ไว้ 8 ด้านหลัก พร้อมกับการกำหนดแผนพัฒนาประเทศไทยระยะยาว (Long Term Development Plan – LTDP) ซึ่งจะดำเนินการไปควบคู่กับแผนวิสัยทัศน์ 2035 ด้วย

แต่ก่อนที่จะเข้าสู่ส่วนดังกล่าว การนำเสนอข้อมูลพื้นฐานของบูรุไนฯ จะช่วยให้สามารถเข้าใจสภาพที่แท้จริง โดยละเอียดของบูรุไนฯ ในแง่มุมต่างๆ อาทิ การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ/การ

พัฒนา สังคม ความเชื่อทางศาสนา รวมถึงนโยบายด้านประเทศ และสถานะความสัมพันธ์ความร่วมมือระหว่าง ไทยกับบруไนตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เพื่อสร้างความเข้าใจและเป็นการปูพื้นฐานในการวิเคราะห์ด้านอื่นๆ ได้ด่อไป

3.1 ข้อมูลพื้นฐานของบруไนดารุสซาลาม

3.1.1 ข้อมูลทั่วไป

บруไน (Brunei) หรือชื่อทางการคือ รัฐบруไนดารุสซาลาม (State of Brunei Darussalam) หรือ เน加รานะบูรุไนดารุสซาลาม (Negara Brunei Darussalam) แปลว่า ดินแดนแห่งความสงบสุข (รูปแบบการปกครอง สมบูรณ์ภูมิสิทธิราช โดยมี สมเด็จพระราชาธิบดีซึ่งทรงเป็นประมุขของประเทศด้วย) สถาปัตย์ในอดีตของบราเดอร์ โนอาห์ มูอิซซัดдин วัคเดลาราห์ (His Majesty Paduka Seri Baginda Sultan Haji Hassanal Bolkiah Mu'izzaddin Waddaulah) ทรงเป็นองค์พระประมุขของประเทศไทยตั้งแต่เดือนตุลาคม 2510 พร้อมกับทรงดำรงตำแหน่งผู้นำรัฐบาลคือนายกรัฐมนตรี และดำรงตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจนถึงที่พำนัก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ศาสนานะบูรุสุล ศาสนานิยม ภาระการค้า ภาระการเมือง ภาระการบริหารประเทศ และความบุญบุญดีแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปีจุบันซึ่งแก้ไข ล่าสุดเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2527 กำหนดให้พระองค์ทรงเป็นองค์อธิปัตย์ ก็อตทรงเป็นประมุข ผู้นำรัฐบาล (นายกรัฐมนตรี) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นอกจากนี้ ยังทรงดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังด้วย นายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นชาวบруไนเชื้อสายมาเลเซีย โดยกำหนดและจะต้องเป็นมุสลิมนิกายซุนนี ทำให้บруไนสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้ดีเยี่ยม

3.1.2 ข้อมูลด้านการเมือง

บруไนมีสถานะทางการเมืองที่มั่นคงและการขึ้นต่อระบบกษัตริย์ที่มีสมเด็จพระราชาธิบดีเป็นผู้นำในการบริหารประเทศ และตามบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปีจุบันซึ่งแก้ไข ล่าสุดเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2527 กำหนดให้พระองค์ทรงเป็นองค์อธิปัตย์ ก็อตทรงเป็นประมุข ผู้นำรัฐบาล (นายกรัฐมนตรี) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นอกจากนี้ ยังทรงดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังด้วย นายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นชาวบруไนเชื้อสายมาเลเซีย โดยกำหนดและจะต้องเป็นมุสลิมนิกายซุนนี ทำให้บруไนสามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้ดีเยี่ยม

นับจาก การพยายามยึดอำนาจเมื่อปี 2505 รัฐบาลได้ประกาศกฎอัยการศึก ยังผลให้ไม่มีการเดือดด้วย รวมทั้งบทบาทพาร์ตี้การเมืองได้ถูกจำกัดอย่างมาก จนปัจจุบันพาร์ตี้การเมืองได้แก่ Parti Perpaduan Kebangsaan Brunei (PPKB) และ Parti Kesedaran Rakyat (PAKAR) ไม่มีบทบาทมากนักเนื่องจากรัฐบาลควบคุมด้วยมาตรการต่าง ๆ อาทิ กฎหมาย Internal Security Act (ISA) ห้ามการชุมนุมทางการเมือง และสามารถออกกฎหมายห้ามเป็นพาร์ตี้การเมืองได้ ตลอดจน ห้ามข้าราชการ (ซึ่งมีเป็นจำนวนกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรบруไนทั้งหมด) เป็นสมาชิก

พัฒนาการเมือง นอกจากนี้ รัฐบาลเห็นว่าพัฒนาการเมือง ไม่มีความจำเป็นเนื่องจากประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นหรือความช่วยเหลือจากข้าราชการของสมเด็จพระราชาธิบดีได้อยู่แล้ว ทางด้านการทหาร กองทัพของบรูไน (Royal Brunei Armed Forces หรือ RBAF) มีกำลังพลเพียง 7,000 นาย และกำลังสำรอง 700 นาย โดยแบ่งเป็น กองทัพบก 4,900 นาย กองทัพเรือ 1,000 นาย และกองทัพอากาศ 1,100 นาย อายุ่งไว้ก็ตี สมเด็จพระราชาธิบดียังทรงมี กองทหารกรุ๊ปข่าวของพระองค์เองเรียกว่า Gurkha Reserve Unit (GRU) จำนวน 2,500 นาย และกองทหาร กรุ๊ปข่าวของอังกฤษ (British Gurkha) รวมกำลังพล 1,000 คน ประจำอยู่ที่เมือง Seria เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่นักบินและกิจการผลิตน้ำมันของ Brunei Shell Petroleum โดยรัฐบาลบรูไนเป็นผู้ออกคำใช้จ่าย

3.1.3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา

บรูไนมีระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรีภายใต้ความคุ้มครองรัฐ หน่วยเงินตราคือดอลลาร์บรูไน (ประมาณ 24.5 บาท) ด้วยเลขเมื่อปี 2553 บรูไนมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ 12 พันล้านดอลลาร์สหราชอาณาจักร ต่อห้า 28,340 ดอลลาร์สหราชอาณาจักร อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ร้อยละ 3.1 รายได้หลักของบรูไนมาจากการน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ โดยมีบริษัทปีโตรเลียมแห่งชาติ (Brunei National Petroleum Company Sedarian Berhad หรือ Petroleum Brunei) จัดตั้งเมื่อ พฤศจิกายน 2544 เป็นหน่วยงานกำหนดนโยบายน้ำมันและแก๊ส ด้วยเหตุนี้ บรูไนจึงเกินดุลการค้ามาโดยตลอด บรูไนเป็นผู้ผลิตน้ำมันรายใหญ่เป็นอันดับสามในภูมิภาคอาเซียน รองจากอินโดนีเซีย และมาเลเซีย และเป็นผู้ผลิตแก๊สธรรมชาติ LNG อันดับสี่ของโลก บรูไนส่งออกสินค้าไปยังญี่ปุ่น อังกฤษ ไทย สิงคโปร์ ให้หัวน้ำ สารเคมี พลิบีปืนส์ และเกาหลีได้ตามลำดับ ในส่วนของสินค้านำเข้า บรูไนนำเข้าสินค้าส่วนใหญ่จากสิงคโปร์ อังกฤษ สารเคมี และมาเลเซีย โดยเป็นสินค้าประเภทเครื่องจักรอุตสาหกรรม รถชนิด เครื่องมือ เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ และสินค้าเกษตร อาทิ ข้าวและผลไม้ บรูไนมุ่งเน้นสร้างความมั่งคั่งโดยอาศัยรายได้จากการน้ำมันไปลงทุนในต่างประเทศหรือร่วมทุนกับต่างประเทศ โดยดำเนินการผ่านสำนักงานการลงทุนของบรูไน (Brunei Investment Agency – BIA) ในรูปของการถือหุ้นหรือซื้อหุ้นทั้งหมดในอุตสาหกรรม อาทิ บรูไนแอร์เวย์ บรูไนแอร์ไลน์ การลงทุนของ BIA มักอาศัยผู้เชี่ยวชาญจากสิงคโปร์เป็นผู้ให้คำปรึกษา

บรูไนฯ ยังมีอุดหนุนการอ่อนฯ อีก อาทิ อุดหนุนการลงทุนในต่างประเทศ ภายใต้ความร่วมมือกับภาคเอกชนของสหภาพเพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าและอาหารชาลาบูรูในสู่ตลาดสากล นอกจากนี้ ยังส่งเสริมอุดหนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ โดยมีจุดขายอยู่ที่การเป็นประเทศที่มีความสงบและปลอดภัย และ มีนโยบายจะพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางทางการค้าและท่องเที่ยว (Service Hub for Trade and Tourism – SHuTT 2003 Vision) และการรักษาพยาบาลด้วย

แม้ว่าแหล่งน้ำมันและแก๊สธรรมชาติของบруไนจะบังคับอุดมสมบูรณ์และเป็นแก่นหลักทางเศรษฐกิจของประเทศไปได้อีกประมาณ 2 – 4 ทศวรรษก็ตาม ปัจจุบัน บруไนกำลังพยายามเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจที่พึ่งพาทรัพยากรด้วยหินฟ้าและไม้มาเป็นห้องเรียนและเศรษฐกิจที่มีความหลากหลายมากขึ้น ได้แก่ 1) การจัดตั้งสถาบันการศึกษาที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจ เพื่อช่วยอำนวยให้ภาคเอกชนมีบทบาทมากขึ้นในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ 2) การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ จากเดิมที่เน้นนโยบายให้สวัสดิการ มาเป็นการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ และแบรรูปรัฐวิสาหกิจต่างๆ โดยให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ขยายฐานการจัดเก็บภาษี 3) ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การลงทุนในต่างประเทศของ BIA โดยหันมาลงทุนในธุรกิจด้านใหม่ ๆ ซึ่งมีความเสี่ยงต่ำ 4) พัฒนาประเทศฉบับที่ 9 (The Ninth National Development Plan: 9th NDP) ที่ดำเนินการระหว่างปี 2550 – 2555 ซึ่งเป็นแผนพัฒนาประเทศของบруไนฉบับแรกที่ได้รับการจัดทำโดยสอดคล้องกับแนววิสัยทัศน์ 2035 โดยได้กำหนดมาตรการในการพัฒนาและพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน การพัฒนาอุดหนากรรมต่อเนื่องต่างๆ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งอุดหนากรรมขนาดเล็กและชุมชน การขยายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน แบรรูปรัฐวิสาหกิจบางกิจการ และสร้างความเชื่อมั่นในระบบการเงินและการคลัง นอกจากนี้รัฐบาลบруไนยังยึดแนวคิดของระบบธรรมาภิบาล (Good Governance) รวมทั้งเน้นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในระบบธรรมาภิบาลด้วย 5) ส่งเสริมการลงทุนกับต่างประเทศและ มีมาตรการเปิดเสรีด้านการค้า และสร้างบรรษัทกาลที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน ไม่เฉพาะแต่บริษัทในประเทศแต่รวมถึงประเทศต่าง ๆ จากกลุ่มอาเซียนและนานาประเทศ

3.1.4 ข้อมูลด้านสังคมและความเชื่อทางศาสนา

บруไนมีระบบรัฐสวัสดิการที่มีประสิทธิภาพ โดยรัฐให้หลักประกันด้านการศึกษา การเคหะและการรักษาพยาบาล และไม่มีการเก็บภาษีเงินได้ ทำให้บруไนฯ ไม่มีปัญหาทางการเมืองอย่างไรก็ตี ปัญหาสังคมที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ได้แก่ การแก้ไขปัญหาแรงงาน ต่างด้าวผิดกฎหมาย ปัญหาการว่างงาน ซึ่งรัฐบาลพยายามโน้มน้าวให้ประชาชนทำงานในภาคเอกชนมากขึ้น แทนที่จะรองงานราชการเพียงอย่างเดียวเท่านั้นในอดีต เป็นต้น

ในด้านศาสนา ระยะหลัง บруไนมีแนวโน้มที่จะเครื่องครัดความหลักแห่งศาสนา อิสลามมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากบруไนซึ่งมีศาสนาอิสลามนิกายสุนนีเป็นศาสนาประจำชาติให้ความสำคัญต่อการเป็นสังคม ที่สงบสันติและยึดมั่นต่อการบังคับใช้กฎหมายอิสลาม ศาสนาเป็นสิ่งที่สำคัญในสังคมบруไน การเทศนาของอิหม่ามก่อนการประกอบศาสนกิจในทุกวันศุกร์ที่มีสัดสิทธิ์จะถูกกำหนดและควบคุมโดยรัฐ หัวขอการเทศนาจึงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และยังเป็นโอกาสที่รัฐใช้การเทศนาแจ้งให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับนโยบายและทิศทางการบริหารประเทศด้วย

กระทรวงศาสานาชั้นมีคำริที่จะเพิ่มความเข้มงวดมากขึ้นในการบังคับให้ชาหานุสตินต้องไปประกอบศาสนกิจในช่วงบ่วงวันศุกร์

นอกจากนี้ สมเด็จพระราชาธิบดีชั้นทรงมีพระราชประสงค์ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอิสลามโดยเริ่ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเริ่มบังคับใช้มาตราที่มีความพร้อมมากที่สุดก่อน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายเพ่งและอาญา การปฏิบัติตามหลักศาสนาอิสลามควบคู่กับ Civil Law จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายในบูรุษในสมบูรณ์มากขึ้น

ในส่วนของพระราชดำรัสของสมเด็จพระราชบูพิธี (Titah) ในโอกาสต่าง ๆ จะเป็นเสมือนการย้ำเตือนให้ประชาชนปฏิบัติตามในครรลองที่ถูกต้องและส่งเสริมให้ประชาชนรู้คุณค่าของศาสนาอิสลาม ในขณะเดียวกันก็ช่วยกระตุ้นการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ อีกทั้งพระราชดำรัสในโอกาสวันเฉลิมพลของวันคล้ายวันพระผู้เป็นเจ้าประทานคัมภีร์อัลกุรอาน (Nuzul Al-Quran Celebration) เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2554 ทรงย้ำความสำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานอาหารฮาลาล เมื่อมีการตรวจสอบพบว่าอาหารนำเข้าจากต่างประเทศไม่ได้นำมาตรฐานฮาลาล ซึ่งส่งผลให้กระทรวงศาสาน และกระทรวงอุดสาหกรรมและทวารพยากรณ์สูงของบูรุษในเกิดความกระตือรือร้นเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์ฮาลาลเพื่อตรวจสอบมาตรฐานฮาลาลของบูรุษใน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พลิตภัณฑ์อาหารที่นำเข้าจากต่างประเทศ หรือในโอกาสอื่นๆ ที่ทรงมีพระราชดำรัสขอให้ชาวบูรุษใน มีนิยมและประทับใจร้อนกับชำระค่าสาธารณูปโภคต่างๆ ที่บังคับถึงอยู่เป็นเงินจำนวนมาก พระราชดำรสร่วงรัชให้หน่วยงานภาครัฐต่างๆ ดำเนินงานตามนโยบายต่างๆ ให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

3.1.5 นโยบายต่างประเทศ

วัดถูพระราชดำรัสของบูรุษต่างประเทศบูรุษในคือการส่งเสริมผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การลงไว้ซึ่งอธิปไตย อิสรภาพและบูรณาภิพทางดินแดน การสร้างความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจและสังคม และการรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางการเมือง วัฒนธรรมและศาสนา รวมทั้งส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคง ความมีเสถียรภาพและความรุ่งเรืองในระดับภูมิภาคและระดับโลก ทั้งนี้ บูรุษในใช้กลไกพุทธภัตติทั้งในระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศเป็นเครื่องมือ/หลักในการดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง เสริมสร้างความมั่นคงและผลประโยชน์ทางการเมืองและเศรษฐกิจ

- 1) ในการอบรมพุทธภัตติ บูรุษในให้ความสำคัญอย่างยิ่งแก่อ่าาเซียนซึ่งถือเป็นเสาหลักในนโยบายต่างประเทศของบูรุษใน ถึงแม่บูรุษในจะเป็นสามาชิกของอาเซียนในปี 2527 ซึ่งนับเป็นสามาชิกลำดับที่ 6 แต่คลอดระยะเวลาที่ผ่านมา บูรุษในถือเป็นสามาชิกที่มีความแข็งขัน และให้ความสำคัญอย่างยิ่งแก่อ่าาเซียน และประเทศในอาเซียนรายประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย และใน

ปี 2556 บรรจุในจะเข้ารับตำแหน่งประธานอาเซียน ซึ่งจะต้องทำหน้าที่จัดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน 2 ครั้ง จึงถือเป็นโอกาสอันดีที่จะส่งเสริมบทบาทของบรรจุในอาเซียนให้เด่นชัดมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังมีความร่วมมือในกรอบอื่นๆ อาทิ Brunei Indonesia Malaysia Philippines-East ASEAN Growth Area (BIMP-EAGA) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย – แปซิฟิก (APEC) การประชุมเอเซีย – ยุโรป กลุ่มประเทศเครือขักรภาพ องค์การการประชุมอิสลาม (OIC) และความร่วมมือในกรอบสหประชาชาติ

2) ในระดับทวิภาคี บูรุ "ในส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและเน้นความร่วมมือในทุกด้านกับนานาอารยประเทศทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังได้ร่วมเป็นพันธมิตรทางทหารกับประเทศต่างๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันประเทศ หลักการดำเนินนโยบายต่างประเทศของบูรุ "ในที่สำคัญได้แก่ การเคารพในอธิปไตย อิสระภาพและบูรณะพทางคิดของประเทศต่างๆ การยอมรับในฐานะที่เท่าเทียมกันของมิตรประเทศ การไม่ชุ่งเชิงกับกิจกรรมภายในของซึ่งกันและกัน การแก้ไขความขัดแย้งระหว่างประเทศด้วยสันติวิธี และแนวทางที่สร้างสรรค์"

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับบรูไน

3.2.1 ความสัมพันธ์ทั่วไป

ไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับบูรพาภิเษกเมื่อวันที่ 1 นOVEMBER 2527
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยทั้งสองค่ายนิ่งไปถัดมิตร และมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดในทุกสาขา
ทั้งในกรอบทวิภาคี กรอบอาเซียน และพหุภาคี อาทิ OIC สหประชาชาติ เอเปค พร้อมกับมีการ
แลกเปลี่ยนการเรียนในระดับสูงระหว่างกันอยู่เสมอ โดยถ้าสุด น.ส.อิงลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรีได้เดินทางเยือนบูรพาภิเษกในอ่ำงเป็นทางการเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2554 และสมเด็จ
พระราชาธิบดีแห่งบูรพาภิเษกได้เสด็จฯ เยือนไทยอย่างเป็นทางการ ระหว่างวันที่ 29 มิถุนายน – 2
กรกฎาคม 2555

บังจุนนีกอล ไกความร่วมมือทวิภาคีที่สำคัญ คือคณะกรรมการธุรกิจการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีไทย – บราซิล (Joint Commission for Bilateral Cooperation)

3.2.2 ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

บรูไนเป็นภูมิภาคของไทยลำดับที่ 9 ในอาเซียน และลำดับที่ 71 ในระดับโลก ในปี 2553 การค้ารวมมีมูลค่า 269 ล้านдолลาร์สหรัฐ (8,150 ล้านบาท) ไทยส่งออกไปปะรูไนมูลค่า 137 ล้านдолลาร์สหรัฐ (4,135 ล้านบาท) และนำเข้าจากปะรูไน 132 ล้านдолลาร์สหรัฐ (4,015 ล้านบาท) โดยไทยเป็นฝ่ายได้คุณการค้า 5 ล้านдолลาร์สหรัฐ (120 ล้านบาท) สินค้าที่ส่งออกไปปะรูไนฯ ได้แก่

ข้าว หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ ปูนซีเมนต์ พลิตกัณฑ์เซรามิก พลิตกัณฑ์ยาง กระดาษและ พลิตกัณฑ์กระดาษ เป็นต้น สินค้านำเข้าจากบูรี ในฯ ได้แก่ สินค้าเหล็ก เหล็กกล้าและพลิตกัณฑ์

3.2.3 การลงทุน

การลงทุนของบูรี ในไทยที่สำคัญ คือ การลงทุนระหว่าง Brunei Investment Agency (BIA) และกองทุนบำเหน็จนำยุทธศาสตร์ (กบข.) ซึ่งได้ร่วมกันจัดตั้งกองทุนร่วมลงทุน (Matching Fund) ในชื่อกองทุนไทยทวีทุน 1 นิยูคล่าประมาณ 90 ล้านдолลาร์สหราชอาณาจักร ในปี 2546 มี อาชญากรรมทุน 8 ปี ทั้งนี้ กองทุนไทยทวีทุน 1 ได้หนดคาดการณ์เมื่อปี 2551 และเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2551 กบข. และ BIA จึงได้จัดตั้งกองทุนไทยทวีทุน 2 นิยูคล่าประมาณ 76 ล้านдолลาร์สหราชอาณาจักร มีอาชญากรรมทุน 10 ปี นอกจากนี้ ยังมีการลงทุนภายใต้ BOI จำนวน 1 โครงการ คือ โครงการเอเพ็กซ์ เชอร์คิต (ไทยแลนด์) จำกัด ซึ่งเป็นธุรกิจจัดจำหน่ายแพ่งงานไฟฟ้า

การลงทุนหลักของนักธุรกิจไทยในบูรี ใน จะอยู่ในสาขาวิชเหมา ก่อสร้าง/สถาปัตย์ ซึ่งมีบริษัท ที่มีชื่อเสียงในบูรี ในฯ คือบริษัทรับเหมา ก่อสร้าง Brunei Construction และ บริษัทสถาปัตย์ Booty Edwards & Rakan-Rakan (การประกอบธุรกิจของชาวดั่งชาดในบูรี ใน จะต้องมีชาวบูรี ในเป็นหุ้นส่วน ซึ่งรัฐบาลไม่ได้กำหนดอัตราการถือหุ้นส่วนอย่างตายตัว) นอกจากนี้ ยังมีธุรกิจขนาดย่อม ได้แก่ ร้านขายของทั่วไป ร้านสะดวกซื้อ ร้านอาหาร และอู่ซ่อมรถ เป็นต้น

3.2.4 ความร่วมมือด้านอื่นๆ

1) ความร่วมมือด้านแรงงาน ปัจจุบันมีแรงงานไทยทำงานอยู่ในบูรี ในประมาณ 4,500 – 5,000 คน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในภาคอุตสาหกรรม ก่อสร้าง สถานะล่าสุดฝ่ายไทยได้เสนอ ตัวอย่างร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานให้ฝ่ายบูรี ในพิจารณาแล้ว เพื่อที่จะ ถ่วงเสริมให้ฝ่ายไทยสามารถส่งคนงานไปทำงานในบูรี ในได้โดยตรงในระดับรัฐต่อรัฐ เพื่อตัด ค่าใช้จ่ายด้านน้ำหน้าออกไป

2) ด้านการเกษตร มีโอกาสขยายความร่วมมือในด้านการปลูกข้าว ปัจจุบันบูรี ใน หันมาให้ความสำคัญกับการยกระดับและพัฒนาเกษตรกรรมของประเทศไทย เพื่อสร้างความมั่นคงทาง อาหาร โดยจะพัฒนาการเกษตรแบบดั้งเดิมเป็นการเกษตรที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง ซึ่งจะนำไปสู่ การเกษตรเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ รัฐบาลได้เน้นให้มีการส่งเสริมการปลูกข้าวทั่วประเทศ โดยขอความ ร่วมมือจากประเทศไทยต่างๆ ได้แก่ จีน ไทย พิลิปปินส์ และสิงคโปร์ ซึ่งฝ่ายไทยพร้อมจะถ่ายทอด ความรู้และความชำนาญการให้

3) ความร่วมมือด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข ก็ยังมีโอกาสขยายตัวได้อีกมาก เมื่อจากได้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษา และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสาธารณสุข ระหว่างกันแล้ว เมื่อปี 2552 และ 2553 ตามลำดับ

3.3 Millennium Development Goals (MDGs) ค.ศ.2010

การประชุมสุดยอด Millenium Summit ที่นครนิวยอร์ก เมื่อปี ค.ศ.2000 ซึ่งมีผู้นำจากทั่วโลกกว่า 189 ประเทศเข้าร่วม ตั้งผลให้ประเทศไทยเข้าร่วมประชุมทุกประเทเคนพันธกรณีที่จะต้องขจัดปัญหาความยากจน และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ได้ภายในปี ค.ศ.2015 โดยในปี ค.ศ.2010 ทุกประเทศได้มาร่วมประกันอีกรอบเพื่อทบทวนผลการดำเนินการและระบุสภาพปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นก่อนถึงปี 2015 ปีเข้างานฯ หลังจากการประชุมดังกล่าว ในปี ค.ศ.2005 รัฐบาลญี่ปุ่นได้เริ่มจัดทำแผนระยะยาวในการพัฒนาประเทศไทยขึ้น โดยในเบื้องต้นได้ให้ความสำคัญแก่การขจัดปัญหาความยากจน และโรคติดต่อ และจะมุ่งต่อไปสู่การพัฒนาการศึกษาระดับประถมศึกษา การรักษาสภាពลเมืองที่ยั่งยืน การปรับปรุงการกระจายรายได้ และเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการร่วมมือระหว่างประเทศ Millennium Development Goals (MDGs) 2010 นี้ รัฐบาลญี่ปุ่นได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาประเทศไทยไว้ใน 8 สาขา ดังนี้

3.3.1 MDG 1 การขจัดปัญหาความยากจนรุนแรงและความทิวท蹈

ในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังมีการกำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง ในระหว่างปี ค.ศ. 1990 - 2015 เพื่อที่จะ ใช้เป้าหมายในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) สัดส่วนของประชาชนที่มีรายได้น้อยกว่า 1 долลาร์
- 2) การขาดแคลนรายได้ของคนยากจน
- 3) ส่วนแบ่งของประชากรที่ยากจนที่สุดในการบริโภครดับชาติ

การจะบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้จะต้องมีการจ้างงานอย่างเต็มที่และมีผลิตผลเพื่อให้ทุกคนรวมถึงเด็ก และคนรุ่นเยาว์มีงานทำ

การดำเนินการดังกล่าวของรัฐบาลญี่ปุ่นสามารถเพิ่มรายได้ต่อหัวให้แก่ประชากรและเน้นการกระจายรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะพบว่าดังแต่ ค.ศ.2005 เป็นเดือนมาอัตรากการว่างงานของประชากรในประเทศไทยในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ นอกจากนี้รัฐบาลยังได้ดำเนินโครงการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับความจำเป็นขั้นพื้นฐานของมนุษย์อีกด้วย เช่น การขจัดปัญหาความยากจน การจัดสรรที่อยู่อาศัย การแก้ปัญหาเงินเพื่อ ความมั่นคงทางอาหาร โดยกระทรวงอุดหนุนธรรมและทรัพยากรพื้นฐาน (MIPR)

การดำเนินการภายใต้การขับเคลื่อนความยกระดับนี้ มีบางโครงการที่นำสู่และมีความคล้ายคลึงกับโครงการของประเทศไทย เช่น โครงการหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Village One Product) เป็นต้น

3.3.2 MDG 2 การบรรลุผลสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาในระดับสาขาวิชา

มีเป้าหมายที่จะรับประคันว่า ภายในปี ค.ศ.2015 เด็กหญิงในทุกชนิดแห่งในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นเด็กชายหรือเด็กหญิงจะต้องได้รับการศึกษาขั้นประถมศึกษา ซึ่งรัฐบาลบรรจุในมีพันธกรณีที่ต้องดำเนินโครงการดังกล่าวให้บรรลุผล ยกตัวอย่างในรอบปี ค.ศ.2005 - 2008 นักเรียนที่ศึกษาในระดับเกรด 1 มีจำนวนร้อยละ 99 ที่สามารถศึกษาต่อจนถึงเกรด 5 ในปีจุดนั้น อัตราการรู้หนังสือของประชากรอายุตั้งแต่ 15 – 24 ปี รวมถึงเด็กอาชญากรรมกว่า 9 ขวนบรรลุผลสำเร็จเป็นที่น่าพึงพอใจ โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) นายศึกษาด้านการศึกษาของประเทศไทย

- 2) ประชารัฐที่มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น

- 3) การจัดทำโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ด้านการเรียน การสอนที่มีคุณภาพ

3.3.3 MDG 3 การส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ และการเพิ่มอิสานาจแก่สตรี

การดำเนินการในด้านนี้เกี่ยวข้องกับการจัดความไม่เท่าเทียมกันทางเพศใน การศึกษาระดับประถมศึกษาและนักเรียนศึกษาภายในปี ค.ศ.2005-2008 และในทุกระดับไม่เกินปี ค.ศ.2015 พร้อมกับมีการส่งเสริมให้สตรีนี้ตั่งแต่แรกเริ่มในการทำงานในภาคที่ไม่ได้เกี่ยวกับกรรมและนี้ที่นั่นในส่วน

รัฐบาลบรรจุในสามารถดำเนินการจัดการทางด้านการศึกษาระดับประถมศึกษาและนักเรียนศึกษาให้แก่เด็กหญิงและเด็กชายอย่างเท่าเทียมกัน ภายใต้กฎหมายและนโยบายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ รัฐบาลบรรจุในควรหนักด้วยการให้การศึกษาแก่เด็กผู้ชายจะได้ประโยชน์ เอกพัฒนาด้านคุณภาพ ในขณะที่การให้การศึกษาแก่เด็กผู้หญิงจะได้รับประโยชน์ทั้งครอบครัว ซึ่งรวมไปถึงสังคมด้วย

การดำเนินการดังกล่าวรัฐบาลได้ร่วมกับองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ ด้วยการขัดการเลือกประดิษฐ์ต่อสตรีทุกรูปแบบ (The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW) เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ.2006 ด้วย

3.3.4 MDG 4 การลดอัตราการเสียชีวิตของเด็ก

เกี่ยวข้องกับการลดอัตราการเสียชีวิตของเด็กในช่วงวัยต่างๆ ได้แก่ เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี เด็กแรก และสัดส่วนของเด็กอายุต่ำกว่า 1 ปีที่ติดโครหัด ให้ได้ถึงจำนวน 2 ใน 3 ระหว่างปี ค.ศ. 1990 – 2015

ประเทศไทยในมีภาระดังข้างต้นดังนี้ตั้งแต่ปี ค.ศ.1907 ในการจัดให้มีบริการทางด้านสาธารณสุข ซึ่งตลอดระยะเวลาดังกล่าว สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพสำเร็จ โดยการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ ทรัพยากรบุคุกและเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณสุข ซึ่งช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้อย่างทั่วถึงทั้งประเทศ รวมทั้งการลดอัตราการเสียชีวิตของเด็กด้วย

3.3.5 MDG 5 การปรับปรุงระบบสุขอนามัยของมารดา

เกี่ยวข้องกับการลดอัตราการเสียชีวิตของมารดา โดยมีเป้าหมายเพื่อ

1) ลดอัตราการเสียชีวิตของมารดา (ระหว่างคลอด) ให้ได้ถึง 3 ใน 4 ระหว่างปี ค.ศ.1990 – 2015 และปรับปรุงระบบการแพะเป็นส่วนของการคุ้มครองระหว่างการคลอด

2) กระบวนการดูแลเด็กทารกตั้งแต่แรกคลอดจนถึง 5 ปี

ประเทศไทยในสามารถดำเนินการได้ประสิทธิภาพสำเร็จโดยพิจารณาได้จากอัตราส่วนการเสียชีวิตของมารดาและสัดส่วนของจำนวนเด็กทารกที่เสียชีวิตในกระบวนการคลอด โดยได้ดำเนินการไปอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งเน้นความร่วมมือของคนในชุมชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย “การเป็นประเทศที่เข้มแข็ง”

3.3.6 MDG 6 การต่อสู้กับ HIV/AIDS มาตรการ และโรคอื่นๆ

1) มีเป้าหมายในการขับยั่งการแพร่กระจายของโรค HIV/AIDS ภายในปี ค.ศ. 2015

2) บรรลุมาตรฐานสากลเกี่ยวกับการให้การรักษาตู้ดีดเชื้อ HIV/AIDS

3) การขับยั่งโรคมาตราเรียและโรคร้ายอื่นๆ

ประเทศไทยในประสบความสำเร็จในเรื่องดังกล่าว ซึ่งจะพบว่าในปี ค.ศ.1987 องค์กรอนามัยโลกได้ประกาศอย่างเป็นทางการว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ปลดขาดโรครมาตราเรียและปลดโรคไข้เลือดออกในปี ค.ศ.2000 นอกจากนี้รัฐบาลไทยในยังประสบผลสำเร็จในการป้องกันการแพร่กระจายของโรคไข้หวัดใหญ่ H1N1 ด้วย

รูปแบบของโรคไข้หวัดใหญ่ในประเทศไทยในมีการเปลี่ยนแปลงไปมากในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมา ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนไปและประชากรที่มีอายุยืนเพิ่มมาก

ขั้นจึงทำให้โรคที่ไม่ติดต่อ ออาทิ โรคเอดส์ โรคหัวใจ โรคเบาหวาน และโรคหลอดเลือดสมอง กลายเป็นสาเหตุหลักในการเสียชีวิตของคนบูรพาใน

บรูไนได้จัดให้มี Brunei Darussalam AIDS Council (BDAC) ในปี ก.ศ.1999 ซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนจากทุกภาคส่วนและจากภาครัฐเพื่อแก้ไขปัญหา HIV นอกจากนี้กระทรวงสาธารณสุขได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นอีกด้วยซึ่งเพื่อช่วยส่งเสริมการดำเนินการด้านการสาธารณสุขของประเทศ

3.3.7 MDG 7 การรักษาสภาพความชื้นของลิ่่งแวดล้อม

มีเป้าหมายเพื่อรักษาสภาพความชื้นทางลิ่่งแวดล้อมโดยการ

1) บูรณาการหลักการของการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้เข้ากับนโยบายและแผนงานของประเทศ และลดการสูญเสียทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

2) ลดความสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพในปี ก.ศ.2010

3) ลดสัดส่วนของประชากรที่ไม่สามารถเข้าถึงน้ำดื่มที่สะอาด ปลอดภัย และซื่อวนานมีขั้นพื้นฐานให้ได้ครึ่งหนึ่งภายในปี ก.ศ.2015

ประเทศไทยได้ดำเนินการอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้และรักษาสภาพแวดล้อมโดยการออกกฎหมายกำหนดมาตรการทางการบริหารที่เกี่ยวข้อง โดยความคิดเห็นหลักประการหนึ่งที่ยังคงดีอีกบูรณาธิคุณคือความคิดเห็นหัวใจแห่งบอร์เนียว (Heart of Borneow (HoB) initiative) เพื่อที่จะดำเนินรักษาสภาพแวดล้อมที่มีคุณภาพไว้ให้อยู่ยั่งยืนนานต่อไป

นอกจากนี้ รัฐบาลบรูไนังได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาในระดับภูมิภาค และในระดับสากลอีกหลายฉบับ ออาทิ พิธีสารมอนทรีออล (The Montreal Protocol) เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ก.ศ. 1993 อนุสัญญาด้านความหลากหลายทางชีวภาพ (The Convention of Biological Diversity) เมื่อวันที่ 23 เมษายน ก.ศ.2008 และ พิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม ก.ศ.2009 อีกด้วย

3.3.8 MDG 8 การพัฒนาทุนส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลก

มีเป้าหมายเพื่อสร้างทางทุนส่วนระดับโลกเพื่อส่งเสริมระบบการศึกษาที่เปิด และไม่เลือกปฏิบัติ ส่งเสริมความแข็งแกร่งของระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และสนับสนุนการบรรลุความสำเร็จด้วยการเจริญเติบโต เสถียรภาพ และความมั่งคั่ง โดยการพัฒนาในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ

ในการดำเนินการดังกล่าว รัฐบาลบรูไนจึงได้ส่งเสริมความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศต่างๆ ดังจะพบได้ว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีความสัมพันธ์ทางการทุกด้วยประเทศต่างๆ ถึง 155 ประเทศ ในส่วนของการส่งเสริมความร่วมมือทวิภาคี ประเทศไทย

ได้ดำเนินกลไกต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ออาทิ การจัดทำความตกลงการค้าเสรี ความตกลงด้านการยุทธิ์ เน้นภายนอก ภายนอก การจัดหารือทวิภาคี การจัดก่ออุ่นศึกษาร่วมและจัดตั้งคณะกรรมการร่วม เป็นต้น ทั้งนี้ ประเทศไทยในได้จัดทำความตกลงด้านการค้าเสรีฉบับแรกกับประเทศญี่ปุ่นเมื่อปี ก.ศ.2007 นอกจากนี้ในระดับภูมิภาค อนุภูมิภาค บรูไนได้เป็นสมาชิก/ASEAN, BIMP-EAGA, APEC, OIC, WTO เป็นต้น ซึ่งที่ผ่านมาบทบาทของบรูไนในเวทีระหว่างประเทศต่างๆ ได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี

3.4 Wawasan 2035

เมื่อเดือนกรกฎาคมปี 2551 บรูไนได้ประกาศแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ Wawasan 2035 เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ มีเป้าหมายเพื่อยกระดับรายได้ประชาชาติให้สูงเป็นลำดับหนึ่งในสิบของโลกภายในปี 2578 โดยใช้วิถีทางการพัฒนาประเทศตามหลักอิสลามสายกลางที่ยึดมั่นในความจริงรักภักดีต่อสุลต่าน หรือหลักราชอาชิปฯ ให้อิสลามมลายู กำหนดและประเมินวิถีทางการพัฒนาเพื่อสังคมอันสงบสุข การกำหนดยุทธศาสตร์ 8 ด้าน ครอบคลุมมิติที่แตกต่างกัน ดังนี้

3.4.1 ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา

“เพื่อเตรียมเยาวชนบรูไนให้พร้อมรับการเข้าสู่งานและการบรรลุผลสำเร็จในโลกแห่งความรู้ที่นับวันจะทวีไปด้วยการแข่งขันที่รุนแรง” เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ ในปี 2552 รัฐบาลบรูไนจึงได้วางแนวทางการระบบการศึกษาใหม่เรียกว่า ระบบการศึกษาของศตวรรษที่ 21 (The new National Education of the 21st Century -SPN 21) ซึ่งเป็นระบบการศึกษาแนวใหม่จากประเทศฝรั่งเศส ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความตื่นตัว และสนิใจศึกษาในวิชาแขนงต่างๆ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มากขึ้น รวมทั้งการบรรลุหลักสูตรด้านศาสนา ได้แก่ การศึกษาระบบราชาธิปไตย อิสลามมลายู และความรู้เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม (Islamic Religious Knowledge – IRK) ในหลักสูตรวิชาบังคับ และเพื่อเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษากรือขึ้น 13 เป็นร้อยละ 30 ภายใน 5 ปี

3.4.2 ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ

“เพื่อเสริมสร้างการเข้าสู่งานใหม่ๆ และการขยายโอกาสทางการค้าธุรกิจในบรูไนฯ โดยการส่งเสริมการลงทุนในสาขาอื่นๆ นอกเหนือจากอุดมศึกษากรรมด้านน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ” รัฐบาลได้สร้างบรรยากาศการลงทุน การหอท่องเที่ยว และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้น ออาทิ การพัฒนาเขตอุดมศึกษากรรมด้านน้ำมันและก๊าซธรรมชาติที่ Sungai

Liang Industrial Park (SPARK) ซึ่งตั้งอยู่ในเมืองกัวลาไบลิต (Kuala Belait) การก่อสร้างท่าเรือขนาดใหญ่ (Palau Muara Besar)

3.4.3 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

“เพื่อป้องเสถียรภาพทางการเมืองและอธิปไตยในสุานะประเทศ พร้อมกับเชื่อมโยงสมรรถนะด้านการป้องกันประเทศ/การทูต และสมรรถนะในการสนับสนุนด้านภัยคุกคาม ด้านโรคภัยไข้เจ็บและหันดักภัยจากธรรมชาติเข้าด้วยกัน” มีการเตรียมสร้างความมั่นคงทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งการเสริมสร้างสมรรถนะของบูรุในในการรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินด่าง ๆ เช่น การฝึกปฏิบัติการช่วยเหลือด้วยกันจากการไฟฟ้าสต็อกเป็นยึดเรือสินค้า โดยกองกำลังตำรวจแห่งชาติบรูไน (Royal Brunei Police Force – RBPF) และการรับมือกับสถานการณ์การก่อการร้ายที่อาจเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว และภัยธรรมชาติ รวมทั้งส่งเสริมนบทบาททางทหารและความมั่นคงในภูมิภาค ออาทิ การส่งกองกำลังเข้าสังเกตการณ์การหยุดยั้งระหว่างรัฐบาลฟิลิปปินส์และแนวร่วมปลดปล่อยอิสลามโนโว (Moro Islamic Liberation Front– MILF) ในมินดานา และได้ร่วมใน peace-monitoring mission ในจังหวัดอาจะห์

3.4.4 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสอยขัน

“เพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลทั้งในกิจการภาครัฐและภาคเอกชน บริการสาธารณะที่มีคุณภาพสูง หน่วยงานด้านนิติบัญญัติที่มีแนวทางรักษาเจน และการดำเนินการในภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและสามารถลดขั้นตอนความล่าช้าด่างๆ ได้ และป้องกันการทุจริต” โดยเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2553 สำนักงานป้องกันปราบปรามทุจริต (Anti – Corruption Bureau – ACB) “ได้ปรับโครงสร้างหน่วยงานภาคราชใหม่เพื่อรองรับวิสัยทัศน์และการกิจดามแผนพัฒนา โดยมุ่งเป้าหมายเป็นองค์กรตรวจสอบข้อร้องเรียนและการทุจริต

3.4.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวน

“เพื่อส่งเสริมกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ในท้องถิ่น และช่วยให้ชาวนาเดย์บูรุในสามารถเป็นผู้นำในการครุภารกิจและอุตสาหกรรม โดยการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันให้แข็งแกร่งมากขึ้น” รัฐบาลบูรุในมีความพยายามที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานเพื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างต่อเนื่อง และปรับปรุงระบบการขออนุญาตการจัดตั้งบริษัท ซึ่งในอดีตการจัดตั้งบริษัทในบูรุในจะใช้เวลา 43 วัน แต่ปัจจุบันได้ลดระยะเวลาลงเหลือเพียง 23 วัน

3.4.6 ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

“เพื่อประกันการลงทุนที่ดีอ่อนโถกภาครัฐ และผ่านทางทุนส่วนในภาครัฐ/เอกชน ในการพัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานระดับโลกที่มีจุดแข็งพิเศษในด้านการศึกษา

อนาคต และอุดหนากรรม” ส่งเสริมให้บูรีเป็นประเทศชั้นนำและเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ โดยโครงการสร้างท่าเรือน้ำลึก (Palau Muara Besar)

3.4.7 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงทางสังคม

เพื่อรับประกันว่า เมื่อประเทศชาติเริ่มมุ่งคั้ง ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่

3.4.8 ยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม

“เพื่อประกันว่าจะมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และนรคกทางวัฒนธรรมอย่างเห็นจะด้วยสิ่งที่มีอยู่แล้ว ซึ่งจะช่วยส่งเสริมสุขอนามัยและความปลดปล่อยในมาตรฐานสูงสุดของสถากด” รัฐบาลจึงมีนโยบาย Kenali Negara Kitani หรือ Know Your Country (KNK) Programme เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ ซึ่งให้ความสำคัญกับการรักษาสภาพแวดล้อม และสร้างจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลกและดึงดูมหานคร เช่น Heart of Borneo Initiative

3.5 บทวิเคราะห์ผลการดำเนินการตามวิชัยทัพน์ 2035

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และการติดตามพัฒนาการในด้านต่างๆ ภายในบูรี ในร่วมทั้ง การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมบูรี ใน พบร่วมกับภาคีที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่มีความต้องการที่จะร่วมมือกันพัฒนาประเทศ ทำให้บูรี ในสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศได้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง โดยมุ่งดำเนินการตามแผนแม่บทแห่งชาติ หรือ wawasan 2035 ภายใต้การกำกับความคุณของสมเด็จพระราชาธิบดี อีกทั้ง รัฐบาลบูรี ในจะมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวมากเพียงใด แต่ยุทธศาสตร์ที่ถูกนำเสนอทางดังกล่าวซึ่งประสบกับอุปสรรคในการพัฒนาเพื่อนำประเทศไปสู่เป้าหมายหลัก 3 ประการที่ตั้งไว้อันได้แก่ การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมการศึกษาของประชาชน การปรับปรุงคุณภาพชีวิตรของประชาชนในประเทศ และการสร้างเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและมีพลวัตร สาเหตุสำคัญๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการดังกล่าวได้แก่

3.5.1 ระบบราชการซึ่งเป็นระบบงานหลักของประเทศยังขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการที่ดี เพราะมีการรวมอำนาจที่ศูนย์กลางจึงขาดความคล่องตัว ข้าราชการโดยทั่วไปมักจะรอคำสั่งจากหน่วยเหนือ หรือการเร่งรัดการดำเนินการตามโครงการต่างๆ ในวาระสำคัญ ซึ่งขาดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติราชการเพื่อสนับสนุนต่อนโยบาย โดยรวมของรัฐบาล และในการให้บริการแก่ภาคประชาชนแท้ที่ควร

3.5.2 คุณสมบัติในการทำงานของวัยแรงงานยุคใหม่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของนายจ้างที่สูงขึ้น อภิ ความอดทน ขยันขันแข็ง การมีความคิดริเริ่ม การมีทักษะด้านการทำธุรกิจในด้านต่างๆ ทั้งนี้ เนื่องจาก ประชาชนยังคงนิยมรับราชการมากกว่า การขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะ และความสามารถดังกล่าววนนี้ เป็นปัจจัยที่อาจส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย แม้ว่าบราวน์จะเป็นประเทศเล็กมีประชากรไม่นัก แต่ชาวบราวน์ในจำนวนมากยังคงคงดุจงาน เนื่องจากบริษัทเอกชนตัวใหญ่ยินดีหางานด้วยชาติ เพราะประสาทอิทธิพลของคนท้องถิ่นค่อนข้างดีกว่าคนต่างชาติ กองประกันสวัสดิการที่ได้รับจากภาครัฐ และลักษณะของคนบราวน์ที่นิยมความสะอาดสวยงามจากการเป็นรัฐสวัสดิการ ทำให้ชาวบราวน์ในเดือนงานและมักนิยมทำงานกับภาครัฐมากกว่าซึ่งเป็นค่านิยมที่ถูกปลูกฝังมายาวนาน แม้ว่าฐานเงินเดือนของภาคเอกชนมีอัตราสูงกว่าภาครัฐ อีกทั้งยังไม่ชื่นชอบการทำงานในภาคบริการ จึงมีส่วนในการที่ทำให้กิจการด้านบริการและธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นหัวใจของระบบเศรษฐกิจอยู่ในการดำเนินการของชาวต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ด้วย

3.5.3 นอกจากนี้ ในด้านตลาดแรงงาน แม้ว่าอุปทานของจำนวนประชากรที่เข้าสู่ตลาดแรงงานมีเพิ่มขึ้น แต่ภาคเอกชนธุรกิจสาขาต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งในการจ้างงานหลักของประเทศไทย มีอุปสงค์ที่เพียงพอในการจ้างงาน อัตราการรับคนเข้าทำงานในภาคธุรกิจหรือกิจการยังไม่เพียงพอสอดคล้องกับอุปทานแรงงานที่ออกมากถูกตลาด ทั้งนี้ ตลาดแรงงานส่วนใหญ่ยังคงเป็นภาครัฐและภาคธุรกิจหนัสนั่นและก้าวธรรมชาติ

3.5.4 การเพิ่มจำนวนของประชากรอย่างต่อเนื่อง เป็นการเพิ่มภาระการใช้จ่ายด้านสวัสดิการของรัฐบาล ขณะที่รายได้หลักจากน้ำมันและกําชาธรรมชาติกำลังจะลดจำนวนลง การที่รัฐบาลต้องคุ้มครองนิเวศความเป็นอยู่และสวัสดิการที่ได้เลิกของคนทุกเพศทุกวัย ดังแต่เด็กแรกเกิด เด็กในวัยศึกษา ข้าราชการ คนว่างงาน ประชาชนทั่วไป รวมไปถึงข้าราชการบำนาญอีกเป็นจำนวนมาก ส่วนແส่วนใดเป็นค่าใช้จ่ายจำนวนมหาศาล ซึ่งกระบวนการด้านการพัฒนาประเทศอย่างหลักเล็กน้อย

3.5.5 การพัฒนาเศรษฐกิจด้านน้ำภาคของบูรพาในชั้นไม่อ่างเทียนเคียงประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคซึ่งมี ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่า รวมไปถึงข้อด้อยด้านน้ำประปาส่วนใหญ่ การลงทุน และทำเลที่ตั้ง ของประเทศไทยที่ไม่อ่างเทียนเคียงกับประเทศอย่างสิงคโปร์ มาเลเซีย หรือ อ่องกง เป็นต้นได้

3.6 ประเด็นความร่วมมือที่ประเทศไทยสามารถเข้าไปมีบทบาทร่วมมือและสนับสนุนบริการ

ในประเทศไทยนี้ ผู้จัดทำรายงานมีความเห็นว่า แม้จะมีอุปสรรคอย่างหนาหากลายประการในการดำเนินการให้บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ 2035 แต่รู้ในกิจกรรมที่ต้องดู เพราะการดำเนินการในสาขา

ด่างๆ ที่ถือเป็นการวางแผนฐานของวิสัยทัศน์ดังกล่าว อาทิ อุดสาหกรรม แรงงาน การดำเนินธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ภาคบริการ อุดสาหกรรมอาหารสาลัด การส่งเสริมสีธุรกิจพัฒนาการ เมืองการปักครอง เกษตรกรรม ฯลฯ ยังเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาให้เข้มแข็งได้ และเป็นสาขาวิชาที่ ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญด้านภูมิศาสตร์อยู่แล้ว สามารถก้าวเข้าไปให้ความร่วมมือช่วยเหลือบูรณาหาร ให้ และเมื่อปัจจุบันด่างๆ เหล่านี้ได้รับการพัฒนาจนแข็งแกร่ง ควบคู่ไปกับการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และวิธีวิธีของชาวบูรณาหาร โดยรวมแล้ว ความสำเร็จของ Wawasan 2035 ย่อมอยู่ในไกลงเงินไป ซึ่งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาขาวิชาความร่วมมือที่ประเทศไทยสามารถให้ความร่วมมือช่วยเหลือบูรณาหาร ในระยะเร่งด่วนจนถึง 3 ปีข้างหน้า ดังนี้

3.6.1 ภาคอุดสาหกรรม/แรงงาน

ร้อยละ 90 ของอุดสาหกรรมในประเทศไทยในปัจจุบันนี้มีอุดสาหกรรมน้ำมัน ส่วนอุดสาหกรรมแขนงอื่น ก็มีอุดสาหกรรมก่อสร้างอยู่บ้าง มีบริษัทก่อสร้างที่สามารถพัฒนาองค์ได้ แต่ในขณะที่แรงงานในภาคอุดสาหกรรมก่อสร้างส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างชาติ จึงทำให้มีโอกาส พัฒนาองค์ได้น้อย ประเทศไทยในปัจจุบันมีการพัฒนาโดยตลอดจึงทำให้ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา บรรลุในพยากรณ์แห่งพลังงานทดแทน ซึ่งรวมไปถึงห้องปฏิกรณ์ชาติอื่นๆ มาทดแทนอย่างไร ก็ตามนรภูริมีความต้องการน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ เพิ่มมากจะ พนแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติอยู่เสมอ ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่คำรากแก้วความมั่งคั่งมา นานนับสิบปี และซึ่งส่งผลให้ประชากรในประเทศไทยยังไม่ตระหนักรู้ถึงปัญหาในด้านนี้เท่าที่ควร ซึ่ง กากในระยะเวลา 10 – 20 ปีข้างหน้า จะทำอย่างไรให้ ประชาชนบูรณาหารในตระหนักรู้ถึงปัญหาและ ร่วมมือกันแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

การเข้ามายึดบทบาทของไทยในเรื่องนี้คือการส่งเสริมให้มีแรงงานฝีมือจากไทยเข้า มาทำงานในบูรณาหาร ไม่จำกัด เนื่องจากในส่วนของแรงงานไร้ฝีมือจากไทยในปัจจุบันซึ่งมีจำนวน ประมาณ 4,500 – 5,000 คน จะเริ่มอยู่ในสถานะอัมดัว เนื่องจากแรงงานไทยมักจะเลือกไม่เดินทางไปทำงานในบูรณาหาร เนื่องจากค่าแรงขั้นต่ำในประเทศไทย จำนวน 300 บาทค่อนข้างจะใกล้เคียงกับค่าแรงขั้นต่ำในบูรณาหาร (20 ดอลลาร์บูรณาหารซึ่งเทียบประมาณ 480 บาท ซึ่งส่วนมากจะต้องรับผิดชอบค่าอาหารเอง) และนายจ้างบูรณาหารมักจะเลือกจ้างคนงานจากบังคับคลาทีฟหรืออินโนเวชันซึ่งสามารถจ่ายค่าจ้างได้ถูกกว่า การส่งแรงงานฝีมือไทยเข้าไปในบูรณาหารซึ่งมีโอกาสอีกมาก ทั้งนี้ สำนักงานแรงงานของไทยสามารถเจรจาต่อรองกับนายจ้างให้จ่ายค่าจ้างและให้สิทธิประโยชน์ดังๆ ที่สูงใจ แก่แรงงานฝีมือของไทยได้ อีกทั้ง สถานะล่าสุด ฝ่ายบูรณาหารกำลังพิจารณาในหลักการที่จะทำมันทึก ความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างบูรณาหารกับไทยต่อไป หลังจากที่ทำอินโนเวชัน

สำเร็จแล้ว ก็จะช่วยให้การดำเนินการในเรื่องนี้ของไทยประสบผลสำเร็จได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากสามารถจัดตั้งแรงงานไปปูรู ในได้ในระดับต่อรัฐ ซึ่งจะช่วยให้จัดปัญหาค่านาหาน้ำลงได้

แรงงานของไทยได้รับการยอมรับอย่างสูงจากนานาชาติ ไม่ว่ามีคุณภาพสูง หรือแม้แต่ต่ำสุดก็ตามเดิมที่พระราชบัพติ์บังทรงรับสั่งชมเชยในหลายโอกาสว่าแรงงานไทยมีล้วนสำคัญใน การสร้างชาติด้วยใน ซึ่งหลังจากนี้แล้ว ไทยก็จะมีโอกาสสร้างฐานในการขายไปสู่อุตสาหกรรมภาค อื่นๆ ต่อไป ซึ่งนับเป็นผลประโยชน์ร่วมระหว่างกันอย่างแท้จริง

3.6.2 ภาควิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs

เป็นความโชคดีของประชาชนบูรุญในที่รู้�述เห็นความสำคัญของ SMEs รู้�述เห็น จึงได้ส่งเสริมให้ประชาชนมีกิจการเป็นของตนเองสามารถเลี้ยงดูตนเองได้ และมีการให้เงินกู้ ดอกเบี้ยต่ำเพื่อให้ค่านิรุกติของคนองได้มีชีวอรับความช่วยเหลือจากรัฐบาลเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตามจนถึงปัจจุบัน ธุรกิจ SMEs ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งรู้述เห็นจะต้องกระตุ้น ประชาชนให้มีความกระตือรือร้นมากขึ้น เพราะประเทศไทยมีรัฐบาลที่เข้มแข็งและเป็นผู้นำที่ ประสบผลสำเร็จ แต่นั่นก็ทำให้ภาคเอกชนไม่มีบทบาท และไม่สามารถเป็นตัวอย่างในการ ดำเนินการให้กับประชาชนได้ ในขณะที่ประเทศไทยมีศูนย์กลางทางการทำธุรกิจที่สำคัญแห่ง หนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีธุรกิจของภาคเอกชนที่ประสบผลสำเร็จมากในธุรกิจ สาขาต่างๆ รวมทั้งด้านการเงินการคลัง มีประสบการณ์ยาวนานในการทำธุรกิจและพัฒนาคุณภาพ ในการคุณภาพให้มีข้อเสียเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลกในสาขาต่างๆ รวมไปถึงการพัฒนาธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นหัวใจของระบบเศรษฐกิจไทย และรู้述เห็นที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญ เป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นประเทศไทยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มี ประสิทธิภาพสูง ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว) ซึ่งพร้อมจะ ให้การสนับสนุนการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในทุกรูปแบบและสามารถประสานกับ สถาบันการเงินที่สำคัญ ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ประเทศไทยสามารถเข้าไปมีบทบาท ในการให้คำปรึกษาหรือให้ความรู้ในการดำเนินการในด้านธุรกิจ SMEs ได้

3.6.3 ภาคการบริการ

ประเทศไทยมีการศึกษาที่ดี และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี แต่ไม่มีจรรยาใน ด้านการให้บริการไม่ว่าจะเป็นร้านอาหาร กิจการสถานบันทึกการน้ำมัน กิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยส่วนมากจะเป็นของคนต่างด้าว ซึ่งในแง่ของการให้บริการนี้ประเทศไทยในช่วงหลังจาก ความสำเร็จมาก แต่อย่างไรก็ตาม บูรุญในได้ดึงปีกามาช่วยว่ากายใน 3 - 5 ปี จะทำให้ประเทศไทย เป็นเจ้าของกิจการต่างๆ ซึ่งรวมถึงการทำทำงานในกิจการน้ำมันให้ได้ ซึ่งประเทศไทยสามารถนำ ความรู้ความชำนาญการมาถ่ายทอดให้บูรุญในได้

3.6.4 ด้านอาหารฮาลาล

บรรจุในมีน โภภัยส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุดสาಹกรรมฮาลาล ในภูมิภาค โดยมีการจัดตั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขึ้นรองรับ และมีการจัดงานเทศกาลอาหารฮาลาล International Halal Products Expo (IHPE) ขึ้นทุกปี นอกจากจะเพื่อการบริโภคแล้ว ยังเป็นส่วนหนึ่งของประเด็นความมั่นคงทางด้านอาหาร (Food Security) ด้วย บรรจุในด้วยมีการนำเข้าอาหารฮาลาลเป็นจำนวนมาก เพราะประเทศไทยในพื้นที่ขาดแคลนแรงงานได้เพียงผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่ไม่ได้ นอกจากนั้นต้องนำเข้าจากต่างประเทศแทนทั้งสิ้น ซึ่งยังรวมไปถึงเครื่องดื่มด้วย ประเทศไทยสามารถนำเข้าไปมีส่วนช่วยเหลือได้ในด้านนี้ เนื่องจากประเทศไทยมีความพร้อมทางด้านอาหาร วัสดุคุณภาพดี ความต้องการ จำนวนอยู่ในด้านปัจจุบัน มีความพร้อมทางด้านบุคลากรและแรงงาน เป็นด้าน ประเทศไทยได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจและสินค้าอาหาร ฮาลาลขึ้นเมื่อปี 2552 เพื่อเป็นกลไกในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุดสาหกรรมฮาลาลไทยอย่างเป็นระบบ และยังมีศูนย์วิทยาศาสตร์อาหารฮาลาลซึ่งได้จัดการฝึกอบรมเทคนิคทางห้องปฏิบัติการนิติวิทยาศาสตร์ฮาลาลให้แก่นักวิทยาศาสตร์ด้าน Food Science และ Food Technology จากกุญแจสำคัญในเรื่องความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหาร ที่มีความพร้อมอยู่แล้ว แต่บรรจุในขึ้นไม่พร้อมที่จะดำเนินการอย่างจริงจัง ซึ่งไทยก็จะต้องดำเนินการต่อไป เพราะบรรจุในมีศักยภาพที่จะเป็นเป็นตลาดคู่ค้าอาหารฮาลาลรายสำคัญของประเทศไทยทั้งในระดับภูมิภาค และสามารถขยายไปสู่ตลาดผู้บริโภคชาวมุสลิมในระดับโลกได้ในช่วงที่ผ่านมา

3.6.5 การเสริมสร้างเสถียรภาพทางการเมืองในบรรจุใน

รัฐมนตรีพัฒนาของบรรจุในเคยประกาศไว้ว่า ประชาชนบรรจุในควรใช้พลังงานอย่างประหยัดโดยชิงมากกว่านี้ ซึ่งสู้ขั้นทำรายงานเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง และมีข้อสังเกตว่าประเทศไทยที่ทำให้คนบรรจุในใช้พลังงานอย่างมากมาย ส่วนสำคัญเป็นเพาระรัฐบาลชุดเดียวค่าน้ำมันให้ครึ่งหนึ่งของราคาระวิง ประชาชนรับภาระขั้นต้นเพียงแค่ครึ่งหนึ่ง (น้ำมันเบนซิน 97 มีราคาเพียงลิตรละ 53 เหรียญหรือ 12 บาทเศษเท่านั้น) ดังนั้นหนทางที่เป็นไปได้คือ รัฐบาลอาจจะขอเช่าค่าน้ำมันในสัดส่วนที่น้อยกว่าในปัจจุบัน และลดค่าน้ำมันเพื่อเรียก จนถึงขั้นสุดท้ายคือ การยกเลิกการช่วยเหลือค่าเชื้อเพลิงโดยสิ้นเชิง เพราะจะทำให้ประชาชนหันมาคระหนักและประทับใจพัฒนา กันมากขึ้นอย่างจริงจัง เนื่องจากราคาน้ำมันไม่เป็นไปตามกลไกของตลาด เป็นเพียงภารชาล่องหรือภารหลวงเท่านั้น

อย่างไรก็ตามการปรับเปลี่ยนใดๆ อาจจะนำไปสู่ความเสี่ยงในด้านการขาดเสถียรภาพทางการเมือง เมื่อจากการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัย/ทัศนคติ

ของประชาชน หากกระทำรุนแรงหรือรวดเร็วจนเกินไป จะทำให้ประชาชนยอมรับไม่ได้ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดเหตุการณ์อุบัติการณ์ขนาดปานกลาง จนเกิดการลุกฮือของสื่อมวลชนขึ้นมาได้ เช่นในกรณี Arab Spring เป้าหมายในเรื่องนี้หรือด้านอื่นๆ เป็นสิ่งที่ถูกต้องและละเอียดอ่อน ไม่สามารถทำแบบฉับพลันได้ ต้องทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากปัจจุบันกระแสโลกการวิพัฒน์ได้แพร่กระจายไปทั่วโลก การเปลี่ยนแปลงการปกครองที่มีรากฐานสืบสืบทอดยาวนานในบางประเทศสามารถกระทำได้อย่างจำกัดด้วยมือของประชาชน ดังนั้นจะต้องหาจุดสมดุลระหว่างการทำหน้าที่การบังคับด่างๆ กับการต่อต้านของประชาชน เพราะอาจเกิดเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครองโดยไม่คาดผันเข้ามาได้ ดังเช่นที่ได้เกิดขึ้นมาแล้วในประเทศไทยในตะวันออกกลางและแอฟริกา บางประเทศตามที่ได้กล่าวถึงในบทที่ 3 แล้ว

อย่างไรก็ตาม ดังได้กล่าวมาแล้วว่า เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศสหัสสันติภาพ กลไกนิยามสุนทรีนี้ และได้มีการติดต่อทางการค้าและการลงทุนกับประเทศสหัสสันติมั่นคงฯ อย่างร่วมเรียนรู้มาเนื่นนานแล้ว หากประเทศไทยสามารถเข้าไปมีบทบาทไม่ว่าจะในด้านใดกับประเทศไทยในกิจกรรมที่สำคัญที่สุด เช่นการเมืองและขยายบทบาทไปยังประเทศสหัสสันติมั่นคงฯ ที่ประเทศไทยมีส่วนพันธ์ไม้ด้วยได้จริงขึ้น

3.6.6 ความร่วมมือด้านเกษตรกรรม (การปลูกข้าว)

รัฐบาลไทยให้ความสำคัญมากขึ้นกับการส่งเสริมการเพาะปลูกข้าว และศรัทธาในความสำคัญของ ความมั่นคงอาหาร โดยพยายามแสวงหาความร่วมมือจากประเทศต่างๆ อย่างต่อเนื่องในการส่งเสริมศักยภาพด้านการเกษตรของประเทศไทย ซึ่งเป็นสาขาวิชาการผลิตที่แต่ก่อนนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควรเนื่องจาก ความอุดมสมบูรณ์ของประเทศไทยในด้านทรัพยากรน้ำมีน้ำและภัยธรรมชาติ ปัจจุบัน บรูไนมีนโยบายสำคัญที่จะส่งเสริมการเพาะปลูกข้าว ในคลังอย่างน้อย 6 เดือน เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับผู้บริโภค โดยร้อยละ 97.2 เป็นการนำเข้าข้าวจากไทย ส่วนใหญ่เป็นข้าวหอมมะลิเกรด A ที่หอหงษ์ทอง (Gloden Phoenix) ซึ่งมีมูลค่าการค้ากว่า 36.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี โดยเป็นความตกลงทางการค้าในลักษณะรัฐบาลกับภาคเอกชนระหว่างกระทรวงการคลังกับบริษัท Brusiam Sdn. Bhd. ซึ่งเป็นบริษัททุนบруไน - ไทย ซึ่งมีรัฐบาลบรูไนถือหุ้นร้อยละ 51 และบริษัทในเครือ เอ็กมังกรชูป ของไทย ถือหุ้นร้อยละ 49

รัฐบาลบรูไนมีนโยบายขยายพื้นที่เพาะปลูกข้าวจำนวน 1,000 เอเคเดอร์ เพื่อเร่งเพิ่มผลผลิตข้าวให้ได้ ตามเป้าหมายที่สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบруไนทรงกำหนดไว้ในปี 2553 คือ อัตราเรือขยะ 20 สำหรับการบริโภคภายในประเทศ และอัตราเรือขยะ 60 กะปี ในปี 2558 อย่างไรก็ตามแม่บูรญานะมีพื้นที่เพาะปลูกกว่า 1,300 เอเคเดอร์ แต่บูรญานามาการผลิตข้าวได้เพียงร้อยละ 2.77 ของความต้องการในประเทศ ซึ่งยังห่างไกลจากเป้าหมายที่กำหนด (เรือขยะ 20) อยู่มาก เนื่องจาก

ประสบปัญหาเรื่องที่คืนและการชลบุรี อย่างไรก็ต้องมีแนวโน้มว่าผู้ประกอบการ และเกษตรกรรายย่อยในท้องถิ่นจะสมัครเข้าโครงการขอจัดสรรพื้นที่เพาะปลูกข้าวจากฐานลือเป็นจำนวนมาก เนื่องจากฐานลือมีนโยบายให้การสนับสนุนด้านการเกษตรซึ่งเป็นไปตามพระราชดำริของสมเด็จพระราชาธิบดี เพื่อสร้างอาชีวะและสร้างความมั่นคงทางอาหารที่ผ่านมา ภาคเอกชนหลักของไทยเดินทางเขียนบูรณาภิญญาให้ความช่วยเหลือ โดยมีการหารือเกี่ยวกับการเพาะปลูกพันธุ์ข้าวลาวาและการจัดซื้อเครื่องสีข้าวเปลือก ซึ่งเห็นว่า บูรณาภิญญาดี ประศิทธิภาพในการเพาะปลูกข้าวเนื่องจากคิดในแทนทุกพื้นที่เป็นคืนน้ำฝนไม่เอื้อต่อการเพาะปลูก และขาดระบบการจัดการน้ำที่ดี จึงต้องใช้เวลาพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกเพื่อได้มาตรฐาน ซึ่งฝ่ายบูรณาภิญญาขั้นตอนนี้จะขังคง นำเข้าข้าวจากไทยเป็นหลักเนื่องจากข้าวไทยมีคุณภาพ และหน่วยงานทำการสุ่มตรวจสอบคุณภาพข้าวของ บูรณาภิญญาเดียวกันพร้อมด้านคุณภาพในข้าวไทย ทั้งนี้ บูรณาภิญญาได้ออกให้บริษัทในเครือเจี้ยมเมง กรุ๊ป จัดทำเครื่องสีข้าวเปลือกที่เหมาะสมกับพันธุ์ข้าวลาวา โดยบริษัทฯ จะส่งตัวอย่างข้าวเปลือกพันธุ์ดังกล่าวมาไทยเพื่อทดลองสีก่อนจะสั่งซื้อเครื่องสีข้าวให้แก่บูรณาภิญญาต่อไป

ไทยและบูรณาภิญญาต้องร่วมกันทำงานที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือด้านการเกษตร ซึ่งมีสารัตธรรมครอบคลุมความร่วมมือด้านการทำวิจัยร่วมด้านการเกษตร การจัดหลักสูตรอบรม สัมมนา การศึกษาดูงาน และ การส่งเสริมการพนประหารห่วงหน่วยงานฐานลือ เอกชน หรือองค์กร ดังนั้น ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งความร่วมมือด้านสหกรณ์ ทั้งนี้ ในโอกาสการเยือนไทยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุดรธานีและทรัพยากรพื้นฐานบูรณาภิญญาในวันที่ 20–25 พฤษภาคม 2555 กระทรวงอุดรธานี บูรณาภิญญาได้มอบร่างโต้ตอบ (counter draft) ให้กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อพิจารณาแล้ว โดยคาดว่าจะสามารถลงนามบันทึกความเข้าใจได้ในปี 2555 นี้

บทที่ 4

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในบทที่ 3 เป็นการนำเสนอผลการศึกษาโดยละเอียดของวิสัยทัศน์ 2035 พร้อมกับบทวิเคราะห์ ผลการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ 2035 ดังกล่าวว่า เมื่ัวรัฐบาลและฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีความพยายามและด้วยใจจริงมากเพียงใด แต่ยังมีข้อจำกัดอยู่อีกหลายประการในการที่จะปฏิบูรณ์การตามแผนงานดังกล่าวให้ประสบผลสำเร็จ อย่างไรก็ตาม ยังมีช่องทางอีกมากที่ประเทศไทยจะมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือ เกื้อญูดเพื่อให้บรรลุในในการดำเนินการตามแผนดังกล่าวนี้ ซึ่งอาจจะมีส่วนในการนำพาบูรุษไปสู่ความสำเร็จได้ในอนาคต

ในฐานะที่ผู้จัดทำรายงานได้มีปฏิบูรณ์การที่สถานเอกอัครราชทูต ณ บันดุง เสียเบกา วัน บูรุษในค่ายสชาติเป็นเวลา 2 ปีเศษแล้ว ได้ผ่านประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับหน่วยราชการของบูรุษในมาพอสมควร ได้สัมผัสถึงความเชื่อของชาวบูรุษใน วัฒนธรรมต่างๆ ของบูรุษในตลอดจนในบางช่วงที่ได้รับความไว้วางใจจากกระทรวงการต่างประเทศให้ทำหน้าที่อุปถุด ได้มีโอกาสนาผู้แทนระดับสูงจากประเทศไทยเข้าเฝ้าสมเด็จพระราชนิบดีแห่งบูรุษใน และได้ร่วมงานในระดับประเทศที่บูรุษในจัดขึ้นอีกหลายครั้ง ทั้งงาน รัฐพิธี และศาสนพิธี ระหว่างนักเดินฯ บูรุษในที่มีศาสนาอิสลามนิกายสุนนี เป็นศาสนาประจำชาติ ประชาชนทั่วไปจึงใช้ชีวิตแบบสงบ มีความโอบอ้อมอารี และเชื่อทางศาสนาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต ในขณะเดียวกันประชาชนบูรุษในก็ได้รับการอนุญาตให้มีคุณภาพหรือที่ดีด้วยตัวของตัวเอง สามารถติดตามจากภาครัฐ ทำให้คนส่วนใหญ่ได้รับการชีวิตอย่างดี สะดวกสบาย หากความต้องการเรื่องเงินเท่าที่ควร และมักจะเลือกงานอาชีพ โดยส่วนมากต้องการทำงานรับราชการเป็นหลัก หากทักษะในด้านธุรกิจ และขาดความสามารถในการเปลี่ยนด้านธุรกิจ ในด้านการศึกษา ชาวบูรุษในมีโอกาสทางการศึกษาไม่ดียกเว้นชาติใดในอาเซียน มีการวางแผน รากฐานที่ดีด้วยการเรียนในระดับปริญญา จนถึงอุดมศึกษา และเมื่อสำเร็จการศึกษาในประเทศไทยแล้ว ก็มักจะได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษาจากภาครัฐเพื่อศึกษาต่อในต่างประเทศ ทำให้มีพื้นฐานทางด้านภาษาต่างประเทศดี ประชาชนมีคุณภาพในการศึกษาสูง แต่เพราะค่านิยมและวิสัยทัศน์ ซึ่งดีมาก ไม่ได้รับการแก้ไขและพัฒนาในด้านดังกล่าวอย่างชัดเจน ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขและพัฒนาในด้านดังกล่าวอย่างชัดเจน คงจะเป็นภัย对自己和他人造成伤害。

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยในปัจจุบันพระมหากษัตริย์เป็นหลักและเป็นศูนย์รวมในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นสังคม ศาสนา การค้าธุรกิจ ซึ่งรวมไปถึงเป็นราชธานีและเป็นศูนย์รวมในทุกๆ ด้าน ให้แก่ประชาชน ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้ระบบสมบูรณ์มาสิทธิราชย์ที่เข้มแข็งมาก ประเทศไทยนี้ โดยองค์สมเด็จพระราชาธิบดีฯ ทรงมีพระเมตตาด้วยอภิสานนิกรของพระองค์โดยไม่ จำกัดชนชั้น ทรงเป็นผู้ให้มาโดยตลอด ในย่างก้าววิเศษทุกขั้นตอนของประชาชน ดังแต่แรกเกิด วัย ศึกษา วัยทำงาน วัยบำนาญ จนถึงการคุ้นเคยกับพำนາถ และการช่วยเหลือเมื่อเสียชีวิต ประชาชน ทุกหมู่เหล่ามีความจงรักภักดีต่อกันและกัน ไม่แปรเปลี่ยน กลุ่มคนต่างๆ ในสังคม อาทิ นักวิชาการ นักศึกษา สื่อมวลชนแขนงต่างๆ ไม่มีส่วนใดที่จะแสดงว่าเป็นภัยคุกคามต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์ ไม่มีกลุ่มหัวรุนแรง ไม่มีนักเคลื่อนไหวทางการเมืองที่จะบั่นทอนเสถียรภาพ ผู้จัดทำรายงานมีความมั่นใจว่า พื้นฐานทางการเมืองและสังคมของบูรุณจะยังคงมีความมั่นคงไป อีกอย่างน้อยในช่วง 15 - 20 ปีข้างหน้า และไม่น่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงฉับพลันใน ลักษณะของปีรากฎารย์ Arab Spring เกิดขึ้นในห้วงเวลาดังกล่าว

เมื่อเป็นเช่นนี้ การจะพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ Wawasan 2035 สถาบันพระมหากษัตริย์ของบูรุณจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง และตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เป็นที่ กระหนนกัดแสวงหา องค์สมเด็จพระราชาธิบดีฯ ได้ทรงใช้หั้งความลับบุณละม่อนหรือ “ไม้นวน” และ ได้ทรงแทรก “ไม้แข็ง” ด้วยอภิสานนิกรของพระองค์ด้วยแล้ว ไม่ว่าจะผ่านทางกระแสพระราชดำรัสที่ มีด้วยประชาชนโดยตรง หรือ ทรงมีรับสั่งผ่านทางรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องให้เร่งรัดแก่ไขปัญหาที่ก่อขึ้น ซึ่งสุดท้ายที่ทำรายงานเห็นด้วยว่า เป็นวิธีการที่เหมาะสมแล้ว เมื่อจากหัวรุนณีมีความเป็นอยู่อย่างสุข สงบยามาโดยตลอด การดำเนินนโยบายและมาตรการที่เร่งรัดแข็งกร้าวจึงอาจจะเป็นผลเสียด้วย ประเทศโดยรวมมากกว่า แม้ว่าจะไม่มีการประท้วงด้วยด้านอย่างรุนแรงก็ตาม แต่กระแสความไม่ พอดใจหรือการตัดสินใจที่อาจจะสกัดรุนแรงในความรู้สึกของกันบูรุณอย่างเป็นลิ่งที่สังคมบูรุณไม่ ปราบคนที่จะให้เกิดขึ้นแน่นอน

เปรียบเทียบกับประเทศไทยซึ่งเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข ทั้งไทยและบูรุณในปัจจุบันนี้มีสภาพพื้นฐานทางโครงสร้างสังคมที่คล้ายคลึงกัน และที่ผ่านมา ความสัมพันธ์ในระดับระหว่างคู่ของทั้งสองประเทศได้ดำเนินไปอย่างใกล้ชิด มีการแลกเปลี่ยนการ เยือนระหว่างกันอย่างสม่ำเสมอ โดยล่าสุด ดังได้นำเสนอไปในบทก่อนแล้วว่า สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบูรุณได้เดินทางเยือนไทยอย่างเป็นทางการ (Official Visit) ระหว่างวันที่ 29 มิถุนายน – 2 กรกฎาคม 2555 ตามคำกราบบังคมทูลเชิญของนายกรัฐมนตรี (ซึ่งได้เดินทางเยือนบูรุณเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2554) และในการเยือนครั้งนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระราชนิรภัย ให้สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบูรุณได้เข้าเฝ้าด้วย และนายกรัฐมนตรีได้ถวายเลี้ยงพระ

กระทรวงการค้าได้รับพระราชบัญญัติฯ ด้วยชื่อ "章程" แห่งนี้ จึงได้แต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจ กำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาฯ และดำเนินการตามที่ได้กำหนดไว้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงสารัคชไนแพนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ของไทยจะพบว่าทั้งไทยและบูรีในมีเนวนโยบายพัฒนาประเทศที่คล้ายคลึงกันหลายประการ อาทิ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม การปรับปรุงสร้างทางเศรษฐกิจให้มั่นคงและยั่งยืน การพัฒนาโดยเน้นความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารประเทศ จึงนับว่าจะเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานที่เอื้ออำนวยให้ไทยและบูรีสามารถดำเนินความสัมพันธ์และเสริมสร้างความร่วมมือที่ใกล้ชิดแน่นแฟ้นกันได้ในอนาคต และสามารถขยายการร่วมมือกันในระดับอาเซียน โดยในอีก 3 ปีข้างหน้า การรวมตัวกันในการอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC) ซึ่งนอกจากจะช่วยส่งเสริมความร่วมมือภายในอาเซียนแล้ว ยังจะมีส่วนสำคัญในการเร่งรัดให้ประเทศไทยมีบทบาทในภูมิภาคตามเงื่อนไขของ การรวมตัวกันดังกล่าวโดยเร็ว ในการพัฒนาประเทศและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมโลก สมบูรณ์ด้านกำหนด หรือในกระบวนการพหุภาคี บูรีในมีพันธกรณีที่ต้องดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของ Millennium Development Goals ได้ ซึ่งการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ Wawasan 2035 อย่างจริงจังจะ มีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จ ดังกล่าว ซึ่งบูรีสามารถร่วมมือกับประเทศพันธมิตรในรูปของการ แลกเปลี่ยนข้อมูล ประสานการณ์ การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรระหว่างกัน รวมถึงการแลกเปลี่ยนการ คุยงาน และนำมานะรังสรรค์เพิ่ม ผลลัพธ์ด่างๆ มากปรับใช้ในแต่ละประเทศต่อไป

ในท้ายสุด จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดคงกล่าว จึงน่าจะช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นว่าเมื่อผ่านช่วงเวลาหนึ่งแล้วต่อไปอีกระยะหนึ่ง ซึ่งอาจจะใช้เวลาประมาณ 3 – 5 ปี เมื่อชาวบ้านรู้ในส่วนมากจริงปัจจุบันทั่วไปแล้ว รัฐบาลบรรลุในความสามารถกำหนดนโยบายและขัดทำแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามวิสัยทัศน์ 2035 โดยมีเนื้อหาสาระที่เน้นขั้นมากขึ้น และ

อาจจะเริ่มกำหนดกรอบเวลาที่จะบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ Wawasan รวม 8 ด้านที่ตั้งไว้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น ซึ่งหากสามารถวางแผนรากฐานตรงนี้ และสามารถก้าวผ่านไปได้ ก็น่าจะเป็นไปได้ที่รัฐบาลบรูไนจะสามารถประสมผลสำเร็จในปี พ.ศ.2035 ตามที่ตั้งเป้าไว้กับประเทศ

บรรณานุกรม

กรมอาชีวén กระทรวงการต่างประเทศ. ASEAN. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.mfa.go.th/asean/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555)

กรมอาชีวén วันออก. รายงานนโยบาย Wawasan 2035 ของบูรุไนครุสชาลาม. กรุงเทพฯ :

กระทรวงการต่างประเทศ, 2554.

กรมอาชีวén วันออก. รายงานสถานการณ์ในบูรุไนครุสชาลาม ประจำปี 2554. กรุงเทพฯ :

กระทรวงการต่างประเทศ, 2554.

กองสมทบทเรียนสุกิจ. รายงานสถานการณ์สำคัญของโลก. กรุงเทพฯ : กรมศรีนสุกิจระหว่าง

ประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ, 2554.

ผู้จัดการออนไลน์. 2011ชัยชนะแห่งการอุดมือ “อาหารับสถาริ่ง” เปิดต่อให้ “อิสลามิสต์” ชื่นสู่อำนาจ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<http://www.manager.co.th/around/ViewNews.aspx?NewsID=9550000000210>. (วันที่ค้นข้อมูล : 5 กรกฎาคม 2555).

พัทธา หิรัญติรพล. 3 เสาหลัก กับ ภูมิตรอาชีวén. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

http://www.km.mut.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=264:3---&catid=54:2008-06-11-03-39-28&Itemid=116. (วันที่ค้นข้อมูล : 5 กรกฎาคม 2555).

มนตรี กรรมพุมมาลย์. การพัฒนาชุมชน แนวคิดและการปฏิบัติ. เรียบ吟ใหม่: ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษย์วิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

ศูนย์ช่วยเหลือและจัดการวิกฤติแรงงาน. อาหารับสถาริ่ง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.labourcrisiscenter>

<http://www.labourcrisiscenter.com/index.php?Id=539436455&Ntype=9&ac=article&lay=show>. (วันที่ค้นข้อมูล : 5 กรกฎาคม 2555).

สนธยา พลศรี. ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์, 2533.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=139>. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 กรกฎาคม 2555).

Azaraimy HH. Challenges in achieving Wawasan Brunei 2035 goals. [ออนไลน์]. เข้าถึงข้อมูลได้จาก : <http://www.brusearch.com/news/76416>. (วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555).

- Bureau of Community College Administation. ASEANS. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
[\(วันที่ค้นข้อมูล : 5 กรกฎาคม 2555\)](http://www.bcca.go.th/asean/index.php)
- Garcia, Manuel B. Sociology of Development: Perspectives and Issues. Manila : Navotas Press, 1985.
- Kinloch, Graham C. Sociological Theory: Its Development and Major Paradigms. New York: McGraw . Hill, 1977.
- Muhi, Estrellita [et al]. Dynamics of Development: The Philippines Experience. Manila: National Book Store, 1986.
- Office of the Non-Formal and Informal Education (ONIE). ASEAN. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
[\(วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555\).](http://www.nfe.go.th/en/index.php?option=com_content&view=article&id=4&Itemid=21)
- Oxford Business Group. The Report: Brunei Darussalam 2009. United Kingdom : Oxford Business Group, 2009.
- Oxford Business Group. The Report: Brunei Darussalam 2010. United Kingdom : Oxford Business Group, 2010.
- Oxford Business Group. The Report: Brunei Darussalam 2011. United Kingdom : Oxford Business Group, 2011
- Public Administration Program ; RIU . “ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา” การบริหารการพัฒนา.
[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [\(วันที่ค้นข้อมูล : 4 กรกฎาคม 2555\)†](http://library.uru.ac.th/bookonline/books%5CCh4A.pdf)
- Richard Leete, PhD. Wawasan Brunei 2035 Beyond the Millennium Development Goals (MDGs) and High Human Development. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
[\(วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555\).](http://www.undp.org.my/files/media/56/56.pdf)
- UNDP. The Millennium Development Goals. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
[\(วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555\).](http://www.undp.org/content/undp/en/home/ mdgoverview.html)
- Department of Economic Planning and Development. Brunei Darussalam Brunei Final Millennium Development Goal 2nd Report. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
[\(วันที่ค้นข้อมูล : 1 กรกฎาคม 2555\).](http://www.depd.gov.bn/mdg/index.htm)

วิสัยทัศน์ Wawasan Brunei 2035

Brunei Darussalam has practised an integrated and systematic socio-economic planning since the early 1950s, realized through eight series of five-year National Development Plan or *Rancangan Kemajuan Negara* (RKN). The development strategies pursued over these RKN had been the keys to the successful creation of wealth in the economy, improvement in the quality of life of the people, political stability, and maintaining a clean and healthy environment. However, other equally important development objectives such as maintaining full employment, widening the non-oil and gas industry, and the advancement of the '*Rakyat Melayu*' as leaders of industry and commerce have not been fully accomplished. It has been established that the country's current wealth, socio-economic achievements, stability and good environment condition are by no means adequate and sustainable for future generations.

The Government has recognised the vital and urgent needs for the economy and its people to be highly competitive, productive and innovative. There is an increasing need to create a highly-skilled and entrepreneur-minded labour force. These requirements are important in order to adapt to today's highly competitive and rapidly changing global economic climate. It was out of these circumstances that the Long Term Development Plan (LTDP) was formulated, covering the period 2007-2035. It comprises of the *Wawasan Brunei 2035* in which a series of RKN *Rancangan Kemajuan Negara* (National Development Plan) are set within the longer-term Outline of Strategies and Policies for Development (OSPD) with reviews to be conducted at the midpoint of these five-year plans. To sustain and enhance its achievements, the Government has formulated a long-term development framework for a 30-year period. The framework provides for a National Vision, OSPD and RKN. The National Vision called *Wawasan*

Brunei 2035 has well-defined goals: By 2035, Brunei Darussalam as a nation is to be recognised 'for the accomplishment of its educated and highly skilled people as measured by the highest international standards; quality of life that is among the top 10 nations in the world; and a

dynamic and sustainable economy with income per capita within the top 10 countries in the world.

To realise the National Vision for 2035, Brunei Darussalam has identified eight strategies with reference to different dimensions of development. These strategies are:

(i) education strategy; (ii) economic strategy; (iii) security strategy; (iv) institutional development strategy; (v) local business development strategy; (vi) infrastructure development strategy; (vii) social security strategy; and (viii) environment strategy.

These strategies have been conceptualised as follows:

1. Education strategy is to prepare the youth for employment and achievement in a world that is increasingly competitive and knowledge-based.

2. Economic strategy is to create new employment for the people and expand business opportunities within Brunei Darussalam through the promotion of investment (foreign and domestic) both in downstream industries as well as in economic clusters beyond the oil and gas industry.

3. Security strategy is to safeguard political stability and sovereignty as a nation and link our defence and diplomatic capabilities and our capacity to respond to threats from disease and natural catastrophe.

4. Institutional development strategy is to enhance good governance in both the public and private sectors, high quality public services, modern and pragmatic legal and regulatory frameworks and efficient government procedures that entail a minimum of bureaucratic 'red tapes'.

5. Local business development strategy is to enhance opportunities for local Small and Medium-sized Enterprises (SMEs) as well as enable Brunei Malays to achieve leadership in business and industry by developing greater competitive strength.

6. Infrastructure development strategy is to ensure continued investments by the Government and through public-private sector partnerships in developing and maintaining world-class infrastructure with special emphasis placed on education, health and industry.

7. Social security strategy is to ensure that, as the nation prospers, all citizens are properly cared for.

8. Environmental strategy is to ensure the proper conservation of our natural environment and cultural habitat. It will provide health and safety in line with the highest international practices.

The first OSPD (2007-2017) has elaborated the 8 strategies underlined in the *Wawasan Brunei 2035* through 50 policy directions. This will guide policy makers and implementers in preparing development programmes or projects for a period of 10 years towards accomplishing the *Wawasan* goals. In view of the cross-cutting nature of government policies and programmes, the multi-faceted nature of all the 50 policy directions, and the need to appropriately sequence all policies and programmes, the programmes and projects in RKN 2007-2012 are designed along four development thrusts. They are: (i) widening economic base and strengthening the foundation for a Knowledge-Based Economy (KBE); (ii) accelerating social progress and maintaining political stability; (iii) enlarging the pool of highly skilled labour force; and (iv) strengthening the institutional capacity.

The Government has also in place a Monitoring and Evaluation System for the LTDP in terms of KPIs.

The development portfolio envisaged by the Government not only covers a wider canvas which would sustain Millenium Development Goals targets but will also raise the minimum reference levels used for defining the MDGs. For instance, the goal for literacy will not only measure the literacy rate, i.e. the ability to read and write, but will cover a wider spectrum of learning abilities.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นามสกุล นายธวัช สมิตรเหมาะ

วัฒนธรรม

พ.ศ. 2526	รัฐศาสตรบัณฑิต (ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ)
ภาษาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2530	พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)

ประชานการณ์การรั่งเรอาการ

พฤษภาคม 2531 – มกราคม 2532	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 3 กองจัดการ สำนักงาน ก.พ.
เมษายน 2532	นายวร กองหนังสือเดินทาง กระทรวงการต่างประเทศ)
เมษายน 2533	เจ้าหน้าที่การทูต 4 กองหนังสือเดินทาง
กุมภาพันธ์ 2534	เจ้าหน้าที่การทูต 4 กองการสังคม กรมองค์การระหว่างประเทศ
ตุลาคม 2535	เจ้าหน้าที่การทูต 5 กองการสังคม กรมองค์การระหว่างประเทศ
มิถุนายน 2538	เลขานุการ トイ สถานเอกอัครราชทูต
ณ กรุงอนันต์ สาธารณรัฐเชียร์ลอนนี
มกราคม 2540	เลขานุการเอก สถานเอกอัครราชทูต
ณ กรุงอนันต์ สาธารณรัฐเชียร์ลอนนี
กรกฎาคม 2542	เจ้าหน้าที่การทูต 6 กองลากดินอเมริกา กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้
มิถุนายน 2546	เจ้าหน้าที่การทูต 6 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สำนักงานปลัดกระทรวง
ธันวาคม 2546	เจ้าหน้าที่การทูต 7 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
พฤษภาคม 2549	เจ้าหน้าที่การทูต 7 กรมยูโรป
ติงหาคม 2552	หัวหน้าฝ่ายหนังสือเดินทางทูตและราชการ กองหนังสือเดินทาง
เมษายน 2553	ที่ปรึกษา สถานเอกอัครราชทูต ณ บันดุง เสาร์เบนกาวน บูรีในคราสชาลาม
เมษายน 2554	อัครราชทูตที่ปรึกษา สถานเอกอัครราชทูต ณ บันดุง เสาร์เบนกาวน